

GŁOS POMORSKI

Nr. 235 — Rok 3.

(GAZETA POMORSKA)

Numer pojedynczy 5000 mk.

Prze numerate miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji i w agenturach miejscowych miesięcznie 70.000 mk., przedpłacone na pocztę z odnośnikiem do domu miesięcznie 73.730 mk. — pod opaską w Polsce i do Gdańska 75.500 mk., do Niemiec 100.000 mk. polskich lub ich wartość walutowa, do Francji 5.— fr., do Anglii 0,8 shilling, do Stanów Zjednoczonych 35 cents. W razie nieprzewidzianych wypadków jak strajki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorki nie mają prawa żądać niedostarczonych numerów, lub zwrotu prenumeraty. — Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.

Rachunek bieżący: Bank Powsiatowy, Grudziądz. Bank Związku Sp. Zarobk. Danziger Privat-Aktienbank Gdańsk i Grudziądz. — P. K. K. P. Grudziądz. — Konto oszczędnościowe Kasa Oszczędności Oddział w Poznaniu nr. 201 193. Miejsce płatności wykonawca: Grudziądz

O ogłoszenia z Polski: Wiersz wysokości 11 milimetrów w dziale ogłoszeniowym na stronie 6-tamowej 3000 mk., w dziale reklamowym na stronie 13-tamowej przed tekstem 18.000 mk., wśród tekstu 12000, za tekstem 9000 mk., dla W. M. Gdańska obowiązują te same ceny, dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 200% nadwyżki, płatna w markach polskich lub ich wartości walutowej. Za tłumaczenia oblicza się 20% nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne, w razie zwłoki dłuższej niż 72 godzin stosować będziemy ceny bieżące, skreślając wszelkie rabaty. — Administracja nie przejmuje odpowiedzialności za termin umieszczenia ogłoszenia.

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południ

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, niedziela, dnia 14-go października 1923.

Telefon nr. 50 i 51.

Gościnne 4-ro tygodniowe występy
artystów warszawskich w Toruniu.

Grand-Café

ul. Konopnickiej przy parku miejskim.

Katarzyna Masłowa, znakomita subretka i tancerka scen rosyjskich i warszawskich.
Bezkonkurencyjna para tancerzy, artystów scen rosyjskich. [6741]
Kamiński z Teatru Nowości w Warszawie
Odrobiński humorysta scen polskich i gdańskich.

Jazz — Band!!!
Wstęp wolny.
Ceny zwykłe.

Minister Seyda o polityce zagr.

Niemcy chcą obalić traktat Wersalski. Sprawa Jaworzyny rozstrzygnięta zostanie w połowie listopada. Sprawa wyborów do Rady Ligi Narodów. Kwestja gdańsko-klajpedzka.

Warszawa, 12. 9. (Pat.) Na posiedzeniu sejmowej komisji spr. zagr. min. spr. zagr. Seyda dał wyjaśnienie co do całokształtu problemów naszej polityki zagr.

Nad całą europejską sytuacją międzynarodową — mówił p. min. — dominuje dziś niewątpliwie zagadnienie niemieckie zamętów nie tylko finansowo-gospodarczym, ale nie mniej społeczno-politycznym.

Chaos ten starają się wyzyskać w Niemczech obozy skrajne. Reakcja, chcąc

przełamać traktaty i komunizm, dążą do stworzenia z centralnej Europy Środkowej ostoi społeczno-politycznego przewrotu. Okoliczności nakładają na rząd polski obowiązek wykazania jaknajdalej posuniętej czujności.

W dalszej części swej przemowy p. Seyda podkreślił konieczność dążenia do lepszych stosunków wzajemnych między Polską a Czechosłowacją. —

Przyjazne stosunki polskie z Jugosławiją zacieśniają się, stosunek do Małej Ententy rozwija się w duchu pokojowym. —

Niezadługo ma się odbyć konferencja państw bałtyckich w Warszawie. —

Co do Litwy p. Seyda uważa, że prędzej, czy później nastąpi poprawne stosunki sąsiedzkie. —

Sprawa Jaworzyny

znajdzie się na forum Trybunału haskiego w połowie listopada, poczem wróci do Rady Ambasadorów. —

W sprawie wyborów do Rady Ligi Narodów i w sprawie kolonistów minister powiedział:

Na to, że nie uzyskaliśmy mandatu, złożyły się następujące momenty: faktycznie został powtórzony wybór tylko jednego z dotychczasowych członków, a miejsce jego zajął Benesz, mając z góry duże szanse wobec tego, że od kilku lat reprezentuje bez przerwy czechską politykę zagraniczną i pracuje na gruncie Ligi Narodów.

Kandydatura polska, której w roku ubiegłym nie odważono się nawet wysunąć, uzyskała 17 osób.

Możemy to uważać za postęp i zapowiedź skuteczkich zabiegów przy wyborach następnych.

Obrady Sejmowe.

Warszawa, 12. 10. (Pat.) Na 69-tym posiedzeniu Sejmu wzięto cały szereg interpelacji. Mówca p. Kozicki (Z. L. N.) w przemówieniu swym podkreślił, że w życiu wewnętrznym Polski wysuwają się na pierwszy plan dwa zagadnienia 1. szybki przyrost ludności i 2. przeludnienie wsi polskiej. Dalej, że sanacja skarbu wymaga warunków moralnych w społeczeństwie.

Bolączką naszego życia państwowego jest kwestja

Debata nad ustawą o ochronie lokatorów.

Warszawa 12. 10. (Pat.) Sejmowa komisja prawnicza rozpatrywała ustawę o ochronie lokatorów. Ze zgłoszonych poprawek przyjęto jedynie poprawkę p. Seydy, dotyczącą zmniejszenia stawki komornego do 5% komornego przedwojennego dla mieszkań jedno-pokojowych. Przyjęto art. 88, regulujący wysokość ko-

zydowska. P. Thugutt jak zwykle zdobył się tylko na atak i krytykę rządu.

P. Pączek uzasadniał nagłość wniosku wypłacenia pracown. państw. 2-miesięcznych poborów na zakupy zimowe. Nagłość przyjęto. Żydzi wysunęli sprawę numerus clausus. Minister oświaty p. Głabiński zaprzeczał, akoby rząd miał wydać jakieś tajne okólniki w tej sprawie.

mornego, które wolno pobierać lokatorom od sublokatorów.

Artykuł ten przewiduje podwyższenie opłaty, przypadającej na sublokatora na 60% ogólnego komornego, zaś za używanie mebli o 100%.

Emisja banknotów opiewających na sumę 100.000

Warszawa, 12. X. (Pat.) P. K. K. P. puszcza w obieg z dn. 12 października b. r. banknoty wartości 100.000 mkp. Przednia strona banknotu utrzy-

mana jest w tonie różowo-brązowym, odwrotna — w kolorze szaro-granatowym.

Giełda pieniężna

z dnia 13 października

Złoty polski	50,800
Marka niemiecka	0,001
Dolary Stanów Zjedn.	900,000
Franki francuskie	57,700
„ belgijskie	49,000
„ szwajcarskie	170,000
Funt szterling ang.	4,320,000
Liry włoskie	43,200
Guldeny holenderskie	373,000
Korony szwedzkie	250,500
Korony duńskie	167,000
Korony norweskie	148,500
Korony czeskie	28,400

Telefon 192 **KABARET-BONBONIERA** Toruńska 18
W sobotę, dnia 13 października 1923 r.:
wieprzowe nogi z kapustą
6603] **DYBEKOJA.**

Duch odwetu.

Grudziądz, 13 października.

O „Gott strafe England“, jakim i dzieci niemieckie i starsi witali się z rana w czasie wojny, zapomnieli Anglicy szybko a niejeden z pewnością oddawał się zdumieniu, że polityka Lloyd George'a i osobiste jego uczucia dla Niemiec rozbroiły wszystkich Tirpitzów. wszystkich anglofobów pruskich.

Tymczasem, chociaż ostrze płomiennej nienawiści germańskiej zwraca się głównie przeciwko Francji i Polsce, na wspomnienie Anglii krew w żyłach Niemca wrze i burzy się tak jak w epoce walk we Flandrii i pod Skagerakiem.

Stwierdza to korespondent niemiecki „Daily Mail“, sir Percival Phillips, który w czasie swej podróży po Niemczech rozmawiając z różnymi Niemcami, na dnie ich uczuć i myśli znajdował dawną nienawiść do wyspiarzy angielskich.

Dość było wspomnieć im — pisze ten korespondent — o tem, że postępowanie Niemiec nie poszło w Anglii w zapomnienie, lub że naród angielski pragnie by Francja stała się sprawiedliwą, aby wywołać objaw, całej, zaskórnej niechęci dla W. Brytanii.

„Niemcy — pisze p. Phillips — nie są wcale w nastroju pokutniczym, ani też nie są skłonni do utrzymania trwałego pokoju dopóki nie postawią na swoim.“

Czegoż można oczekiwać od fabrykanta, który na pytanie czy kraj jego chce szczerze uiszczyć się z odszkodowań, kładzie palec na nos, uśmiecha się znacząco i mówi:

„Oczywiście zapłacimy... co mamy zapłacić, i nic więcej.“

A jaką pewność bezpieczeństwa można mieć ze strony narodu, mówiącego otwarcie:

„Skoro nadarzy się sposobność, odłożymy wszystko na stronę, by chwycić za broń przeciwko Francji.“

To słyszałem w ostatnich dniach z ust Niemców wraz z gorzkimi wymówkami pod adresem Londynu. Czemu?

Dlatego, że Wielka Brytania nie uchwyciła Francji za kołnierz i nie wyrzuciła z nad Rury.

Tak przedstawia się przyjaźń Niemców. Myślą oni o ostatecznym rozbiściu Ententy i o tem, jak z tego korzystać. Tylko o tyle o ile mogliby z tego korzystać, dałoby się zdobyć fałszywe ich uśmiechy.

Duch militarysty nie zagasił w Niemczech wcale.

Być może, robotnik ma dosyć wojny, lecz i on chwyci za broń, gdy w niego wzmówią, że istnieje możliwość „wyzwolenia“ Niemiec.

Nawet wśród komunistów zaobserwował p. Phillips dużo dyscypliny wojskowej. Pochody strajkujących robią wrażenie szyków żołnierskich i rzeczywiście w Hamburgu i Lipsku były one pod komendą feld-

weblów, posiadały swych gości, cyklistów, lotną kolumnę itd.

I tam ujawniało się instynktowne poszanowanie dla

organów władzy, tak, iż rozruchy niebawem kończyły się na wybijaniu szyb, strajk generalny nie udawał się i w większości fabryk praca wrzała jak zawsze.

List Górnego Śląska.

Rabunkowa gospodarka baronów węglowych.

Skandal w Sejmie Śląskim. — Sejm godzi się na niebawale żądanie Niemców. Podstęp niemiecki. — Widmo strajku generalnego na Śląsku. — Wina wielkiego przemysłu. — Ogromne zyski właścicieli kopalń.

(Od własnego korespondenta.)

Katowice, 10 października.

Po 2-miesięcznych wakacjach letnich do nowej pracy zbierają się ciała ustawodawcze Polski. Sejm Rzeczypospolitej zebrał się onegdaj na sesję jesienną, podczas gdy Sejm śląski już w ubiegłym tygodniu na nowo podjął swe prace.

Już pierwsze posiedzenie Sejmu śląskiego odbyło się niestety pod bardzo nieszczęśliwą gwiazdą.

Frakcja niemiecka przez usta posła Szczeponika stała wniosek nagły, żądający przywrócenia pierwotnego stanu rzeczy w szkolnictwie dla mniejszości niemieckiej na Śląsku polskim.

Wniosek niemiecki, niejasno zredagowany i jedynie odczytany z trybuny, dla tego też przez wielu niezrozumiany, dzięki tym jedynie okolicznościom przyjęty został przez większość niemiecką, popartą głosami socjalistów polskich, podczas gdy posłowie z t. zw. „Bloku narodowego“ głosowali przeciw nagłości wniosku, a posłowie z Nar. Partji Rob. wstrzymali się od głosowania.

Wynik głosowania i okoliczności, towarzyszące całej tej niepięknej akcji niemieckiej wywołały bardzo ostrą polemikę na łamach prasy górnośląskiej.

Niemcy w celu przeprowadzenia swego wniosku użyli podstępu, poseł Szczeponik, uzasadniający wniosek niemiecki, pytany w ogólnym zamieszananiu na moment przed głosowaniem, jakich szkół wniosek dotyczy, oświadczył, że odnosi się do szkół średnich i wyższych, podczas gdy wniosek mówi ogólnikowo tylko o szkołach dla mniejszości niemieckiej.

Posłowie z Nar. Partji Rob. również oburzają się na podstęp niemiecki i oświadczenia, żebyliby głosowali inaczej, gdyby na czas byli wiedzieli o przygotowującym się oszustwie Niemców.

Fakt sam zaś, że Sejm Śląski przyjął wniosek niemiecki, przywracający dawny stan rzeczy w szkolnictwie niemieckim, t. j. zaprowadzający wszędzie dla Niemców osobne szkoły, choćby liczba dzieci niemieckich była nikła, jest poprostu skandalem, tem większym, że taka uchwała sprzeciwia się nawet konwencji genewskiej w sprawie G. Śląska, podającej dokładne liczby dzieci, niżej których Niemcy nie mają prawa żądać własnych szkół lub klas.

Kryzys gospodarczy, jaki wybuchł w całej Polsce z powodu niebawalego w ostatnich czasach marki polskiej i w parze ze spadkiem wzrastającej drożyzny, szczególnie ciężkimi następstwami grozi Górnemu Śląskowi.

Wszędzie żądają urzędnicy, pracownicy umysłowi, górnicy, hutnicy i robotnicy innych kategorii znacznej podwyżki swych poborów.

Wczoraj już robotnicy kilku kopalń przystąpili do 24-

godzinnego t. zw. strajku demonstracyjnego, żądając 200 procent podwyżki zarobków.

Równocześnie zastrajkowało wielu urzędników, m. i. urzędnicy bankowi.

Istnieje obawa, że strajk rozciągnie się na inne kategorie robotników i urzędników. O ile z powodu strajku urzędników bankowych banki zawieszają swe czynności, spowoduje to dalszy

zastój gospodarczy, bo zabraknie gotówki i robotnikom nie będzie można wypłacić zarobków.

Od wczoraj toczą się z pracodawcami pertraktacje. Organizacje zawodowe robotników i pracowników grożą proklamacją strajku generalnego, o ile — zresztą słusznie ich żądania — nie zostaną uwzględnione.

Warto się w związku z powyższymi zastanowić nad pytaniem, co lub kto głównie powoduje wzrastanie drożyzny i dewaluację marki polskiej.

Słuszne zapewne są skargi na różnego rodzaju pskarżczy czarnogieldźlarzy, handlarzy i niesumienne kupców, ale wina ich w porównaniu z winą właściwych sprawców drożyzny tych, którzy w ręku swym trzymają wszystkie nici, wszystkie cugle handlu i przemysłu, jest stosunkowo znacznie mniejszą, gdyż korzystają oni tylko z położenia, które tamci wywołali.

U nas na G. Śląsku drożyznę wywołują swoją polityką cenikowa, obliczoną jedynie na zapełnienie własnych swych kieszeni, egoiści.

baronowie przemysłowi właściciele hut, a przedewszystkiem właściciele kopalń. Podczas gdy przed wojną centnar węgla na G. Śląsku kosztował na kopalni 40—60 fen. a z frachtem około 1,20 mk., kosztował centnar żyta około 9 marek.

Za centnar żyta można wtedy otrzymać 7—8 centnarów węgla. Obecnie jest przeciwnie: Ceny produktów rolnych w Polsce są około 50 procent niższe od cen przedwojennych, cena węgla zaś o 150 procent wyższa od cen przedwojennych.

Zamiast 7—8 centnarów, rolnik otrzyma dziś zaledwie 2 centnary węgla za jeden centnar żyta.

Powyższe porównanie stanowi jaskrawą ilustrację rabunkowej gospodarki górnośląskich właścicieli kopalń, którzy ciąglem podwyższaniem cen węgla powodują drożyznę wszystkich innych artykułów i zamiast pracować z korzyścią dla kraju i prowadzić społeczeństwo do dobrobytu, sprządzają na kraj ruinę gospodarczą, zapychając krociami złota swe własne kieszenie.

Nie dziw, że marnie opłacani górnicy w takich warunkach sarkają i zmuszeni są drogą strajków domagać spełnienia swych słusznych żądań.

Aleksy Pałak.

zabudowaniami, jest to suma b. mała, dlatego też korporacje kościelne ufają, że po uregulowaniu obecnego położenia gospodarczego będzie można zaciągnąć większą pożyczkę, którą z biegiem lat będzie się amortyzowało.

— Jak się przedstawiają prace dotychczas wykonane?

— Wszyscy, którzy oglądają dotychczas prace wykonane, między innymi rzeczoznawcy, jak i przedstawiciele władz, nie kryją swego podziwu i uznania dla tego, co dotąd parafia przeprowadziła.

Budujący się więc kościół mimo ciężkiego położenia gospodarczego, stanie wkrótce i będzie świadczył chlubiście o tom pokoleniu, które wielkim trudem i mocą swego zapалу umiało wzniesić świątynię ku chwale Bożej, potomnym na świętą pamiątkę, a ku pokrzepieniu serc własnych.

Na wysuniętych kresach zachodnich będzie nowy kościół jeszcze jedną twierdzą narodowego ducha.

Tyle mówił ks. proboszcz Dembek. Czyż potrzeba jeszcze dodawać w tym wypadku, gdy wzniosłość i świętość samej sprawy ma tak wielką wymowę, że wszelkie słowa będą jeszcze za zimne, by porwać świętym ogniem zapалу te wszystkie warstwy, aby pośpieszyły z ofiarą na rzecz budowy świątyni Pańskiej.

Niech tedy każdy w sercu swym znajdzie odpowiedź na to proste pytanie: „Czy już złożyłeś ofiarę na budowę Bożego Domu?”

—** NA BUDOWE KOŚCIOŁA w M. Tarpnie złożyli w dalszym ciągu ofiary pp.: Marchlewski 5 milj., Pardon 5 milj., Bank Związku Sp. Zarobk. (II rata) 2 milj., Br. Murawski 2 milj., St. Bronikowski 2 milj., NN 2 milj., Poley 2 milj., Bialik 2 milj., Kotliński 2 milj., Witkowski 2 milj., W. Łontkowska-Chicago 10 dol., H. Kaiser-Syracuse 10 dol., K. Balcerowicz 1 milion i 10 fur cegieł, Andrzejewski 1 500 000, senator Szychowski 1 milj., Dr. Grygier 1 milj., Dr. NN 1 milj., Passon 1 milj., Hurtownia Spółek Spożywczych 1 milj., Dunkier 1 milj., Drukarnia Pomorska 1 milj., NN. 1 milj., Neumann 1 500 000, Kolekta w kaplicy w Tarpnie i w kościele św. Stanisława 1 600 000, Dr. NN. 1 milj., Hr. Rostworowski-Kęba 1 milj., z okazji ślubu pp. Hering-Aschenhof 1 500 000, NN. 500 000, Girard 400 000, NN. 150 000, NN. 100 000, Czyż-Nowatwies 1 mil., Ostrowski — Młyny Grudziądzkie 1 milj., ks. senator Bolt 500 000, Bank Ludowy 100 000, Boberska 50 000, Jerzak W. Tarpno 100 000, Iskierka - Świątek Młodzieży 500 000, Klub Harmonia 50 000, z Jarmarku Chrześcijańskiego 50 000, NN. 120 000, NN. korale, Dr. Tarnowski-Toruń 150 000, E. Kowalski 100 000, z okazji ślubu pp. Centek-Ziemecka 310 000, red. Rakowski 50 000, z okazji poświęcenia sztandaru drużyny konduktorów 234 000, Kuczyński-Toruń 300 000, ks. Przybyszewski 50 000, ks. Kurland ofiarowane mu przez Stow. Polsk. Młodzieży Kat. 100 000, Aurelia Drużymiańska i Stanisł. Pisarzewska 100 000, Borzechowski 175 000, Chojnacka 50 000, NN. 231 000, NN. 500 000, Kucherski 50 000, Garczyk 50 000, rektor Głiszczyński 250 000, Remus 60 000, Zieliński 50 000, Dąbrowska 2 lichtarze- NN. — z okazji wieczorku w Toruniu 820 000, Stow. Kat. Młodzieży Żeńskiej 202 000, NN. 500 000, Baranowski 500 000, Gazda 200 tysięcy, ks. Szuman-Natura 100 000, ks. Bienias - Jawornik 100 000.

Wszystkim ofiarodawcom najserdeczniejsze składam Bóg zapłać — również pp. przedsiębiorcom budowlanym, którzy po kilka miesięcy czekają cierpliwie na uregulowanie rachunków, oraz pp. Bronikowskiemu, W. Korzeniewskiemu i Ruchnielwiczowi, którzy w najkrytyczniejszej chwili, kiedy stanać miały prace dla braku funduszy, — dali bezprocentową dwumiesięczną pożyczkę, a temsamem umożliwili dalszą budowę kościoła — wszystkim, w imieniu parafii gorące składam podziękowanie. Ks. Dembek.

Po zamknięciu kroniki.

—** Z wieczoru humoru i satyry. Zjednoczeni kabaretowi artyści m. Grudziądza w czwartek dnia 11 bm. w „Wielkopolance“ urządzili wieczerę na rzecz swego związku który niedawno powstał w Warszawie, jednocząc rozproszkowane siły artystów scen widowiskowych.

Wieczerę udał się kasowo i artystycznie, Bogatą swą grą mimiczną i humorem bawił wszystkich p. Julianowski a całość uzupełniały p. Majewska, p. Krasnopolska, p. Górka oraz monologista p. Mrozowicz.

Dochód z tego wieczoru przerósł sumę 9 miljonów,

—** Prywatny kurs handlowy. Jak nam donoszą, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia publicznego udzieliło p. Alojzemu Kamrowskiemu koncesji na prowadzenie pryw. kursów handlowych w Grudziądzu

Według ministerjalnego rozporządzenia kursy handlowe są roczne i półroczne. Przymuje się uczniów jedynie tych, którzy wykażą się ukończoną szkołą powszechną lub 3 klasami szkoły średniej ogólnie kształcącej i ukończeniem lat 18. Młodzież (od lat 14—17) natomiast przyjmuje się jako uczni do Szkoły Handlowej w Grudziądzu gdzie przewidywana jest 3-letnia nauka.

Moskwa, 12. 10 W związku z napadem pogranicznym przez nieznane oddziały na pograniczu Finlandji i sowieców na komisarza sowieckiego Łowrowa, prasa moskiewska e dezwała się w bardzo wojowniczy ton przeciw Finlandji.

„Raboczaia Moskwa“ pisze: Pora już w wojennym pochodzie przyciszyć Finlandję, Żdamy wojny.

Paryż, 11. 10. (PAT). Poincare udzielił niemieckiemu charge d'affaires negatywnej odpowiedzi na propozycję utworzenia mieszanej komisji francusko-belgijsko-niemieckiej i zaznaczył, iż jedynie zaniechanie biernego oporu na terenie okupowanym może spowodować przystąpienie do układów na miejscu, Układy te mogą się odbywać bez udziału zainteresowanych rządów,

Przyspieszmy budowę nowej świątyni w M. Tarpnie.

Prace nad budową Domu Bożego postępują naprzód. — Nagląca potrzeba przyścia z pomocą. Wielka kwesta domowa na budowę świątyni. — Co mówi ks. prob. Dembek o postępach w budowie kościoła w Małym Tarpnie?

Tak żywotna i paląca sprawa, jak ukończenie budowy kościoła w Tarpnie, interesuje szeroki ogół wiernych, przeto współpracownik nasz zwrócił się do ks. proboszcza Dembka o informacje, czy jest nadzieja własnymi siłami przed zimą jeszcze wzniesić świątynię Bożą. — Red.

Grudziądz, 13 października.

— Proszę ks. proboszcza, w jakim tempie postępuje praca nad odbudową kościoła w Tarpnie — zapytyuje swego rozmówcę, który uprzedzony o moim przybyciu oczekiwał, aby mi chętnie udzielił informacji w sprawie tak żywo obchodzącej całą parafię grudziądzką.

— Zanim udzielię panu odpowiedzi na powyższe pytanie, muszę zwrócić uwagę na jeden szczegół — rzecz ks. proboszcz, — szczegół najważniejszy, a mianowicie ten, że Grudziądz stał się dużym ośrodkiem katolicyzmu w okresie niepodległego naszego życia państwowego. W związku z tym wysunęła się potrzeba wzniesienia nowego przybytku Pańskiego, gdyż istniejące kościoły tak ze względu na swe rozmiary, jakoteż i ze względu na małą ilość nie odpowiadają duchowej potrzebie parafian.

— Kiedy powstała myśl wzniesienia Domu Bożego w Tarpnie?

— Inicjatywa powstała w łonie dozoru kościelnego i reprezentacji już w marcu 1922 r.

— Więc praca nad wzniesieniem kościoła rażno poniknęła naprzód?

— Tak, dokonaliśmy dużo, dzięki ofiarności parafian, co trzeba z uznaniem zaakcentować. — Zebraliśmy dotąd 118 milionów marek. Nie jest to jeszcze wszystko bo staje przed nami cały szereg inwestycji wewnątrz

kościoła, ale sądzę, że wysiłek i dobra wola wiernych która dotąd nie zawiodła, nie zawiedzie nas i nadal. Należy się również specjalne uznanie p. sen. Szychowskiemu i posłom m. Grudziądza, których staraniem otrzymaliśmy subwencję w maju r. ub. w wysokości 23 milionów marek.

— Czy jest nadzieja, aby przed zimą kościół stanął?

— Budynek sam jest już na ukończeniu, i mimo, że materialnie jest nam ciężko, jednak przed zimą będzie skończony. Muszę również wyrazić swe podziękowanie firmie Lewandowski, która bezinteresownie ofiarowała 120 metr. kw. filis do wyłożenia prezbiterium.

— Ofiarności więc się wzmaga? — pytam ks. proboszcza.

— Istotnie nie mogę narzekać na zrozumienie i odczucie potrzeby wśród ogółu parafian, co do konieczności wzniesienia nowego Domu Bożego, lecz łatwo pan zrozumie, że trudne nad wyraz warunki gospodarcze państwa zaciążyły nad budową kościoła. Mamy ogromne zobowiązania wobec przedsiębiorców budowlanych, które trzeba pokryć, a na to trzeba pieniędzy i jeszcze raz pieniędzy.

— Jak ks. proboszcz zamierza rozwiązać bolączkę finansową?

— W pierwszych dniach listopada odbędzie się wielka kwesta domowa na rzecz budowy kościoła, która potrwa mniej więcej tydzień. Spodziewam się, że i teraz parafia nie zawiedzie pokładanych nadziei i że pośpieszy ofiarnie z darami pieniężnymi.

— Jak się przedstawia kosztorys budowy kościoła?

— Dzisiaj kosztorys wzrósł do 500 milionów. Uwzględniając jednak wartość nabytego terenu wraz z

Pod ojczystą banderą.

Kwestja morza polskiego zadecyduje o naszej przyszłości. — Budujmy marynarkę wojenną i handlową.

Grudniadz, 12 października.

Sprawa budowy floty ojczystej i utworzenia odrębnej marynarki polskiej, tak głośna w pierwszych tygodniach po objęciu Pomorza — poszła już oddawna w stan zapomnienia. Szumne artykuły w prasie, kilka obchodów, trochę składek i cisza.

A jednak społeczeństwo nasze nie zdaje sobie widocznie sprawy z tego, że kwestja morza, kwestja własnego brzegu i portu kwestja floty i marynarki, to kwestje nadzwyczaj żywotne i decydujące często o istnieniu danego kraju inarodu.

Historja starożytna nas poucza, że nadmorskie republiki lub królestwa z morza czerpały nie tylko swoją potęgę gospodarczą, ale w znacznej mierze i polityczną; z historii tej wiemy, że ludy nadmorskie odznaczały się niebywałą tężyzną, stałością charakteru i bogactwem materialnym, że podbiły one z łatwością kraje sąsiednie i rozszerzały swe granice.

Polska zaś nigdy nie interesowała się morzem.

Dzięki błędnej polityce Jagiellonów i Batorych pozwoliliśmy sobie wydrzeć nadmorskie tereny z Gdańskiem, nie mówiąc już o fatalnym kroku Konrada Mazowieckiego, który w zaślepieniu stał się przyczyną utraty tej całej połaci ziemi nadmorskiej, zwanej dziś Prusami Wschodnimi, a zagradzającej nam drogę do wybrzeży morskich w granicach należnych naszej histo. i i dzisiejszej wielkości. Rycerze nasi wertowali niezmiernie stepy podola, Wołynia i Ukrainy, zapominając, że żywotność i potęga Polski leży na Zachodzie u wybrzeży morza bałtyckiego.

Dzisiejsza polityka Polski żadną miarą nie powinna wejść w ślady polityki Jagiellońskiej. Rząd polski zwrócić musi wysiłki swoje w kierunku naprawienia błędów pierwszej Rzeczypospolitej. Polska posiadać musi

Budujmy port w Gdyni i Pucku.

Porty mamy 3: w Gdyni, Helu i Pucku. Oprócz tego musimy starać się o budowę portu w Gdyni i Pucku, o uregulowanie stosunków portowych i o roboty budowlane na wybrzeżu, w celu zabezpieczenia. Poza tem mamy systematyczną przebudowę urzędów portowych na Helu i w Gdyni. Pomimo wielkich trudności finansowych, obecnie jednak zostało tyle zrobione, że podczas strajku w Gdańsku francuski statek „Kentucky” zawinął do naszego portu i został w nim szybko wyładowany.

Uruchomiona została Szkoła marynarki w Tczewie, gdzie uczęszcza 125 uczniów, pochodzących ze wszystkich dzielnic Polski. Mają oni statek szkolny „Lwów” do dyspozycji i odbyli na nim cały szereg podróży morskich.

Niemniej ważne jest jednak to, co rząd zamierza działać na przyszłość dla rozwoju naszej marynarki, naturalnie uwzględniając z konieczności jaknajbardziej rachowanie się z brakiem środków w skarbie państwa.

Mają na względzie konieczność rozbudowy portu, rząd według dyr. Chrzanowskiego nie mogąc zrobić tego za gotówkę, ma powierzyć rozbudowę prywatnemu przedsiębiorstwu za płaceniem nie gotówka, lecz pe-

nieskrępowane niczem wyjście z własnego brzegu na ocean, flotę odpowiadającą potrzebom wojskowym i wymaganiom handlu i przemysłu, oraz wyszkolona i sprawna marynarka.

Pod tym ostatnim względem zrobiono już bardzo poważny krok naprzód.

W r. 1918 przy ministerstwie spraw wojskowych powstała początkowo sekcja marynarki, która w r. 1919 przekształciła się w departament dla spraw morskich, a w roku 1920 wszelkie sprawy marynarki handlowej skoncentrowano w Min. Przemysłu i Handlu.

Trzeba było wówczas stworzyć warunki umożliwiające powstanie i rozwój marynarki handlowej i dlatego min. przemysłu i handlu musiało przedewszystkiem zająć się: 1. organizacją urzędów nadmorskich. 2. stworzeniem prawodawstwa polskiego morskiego, 3. budowa własnego portu, 4. przygotowaniem własnego wyszkolenia marynarskiego.

Według specjalnego referatu, jaki na ostatnim posiedzeniu senackiej komisji do spraw zagranicznych, wojskowych i morskich wygłosił przedstawiciel minist. przemysłu i handlu dyr. Chrzanowski — mamy obecnie urząd marynarki handlowej na Pomorzu w Wejherowie, oraz drugi urząd marynarki handlowej w Gdańsku, lecz ten ostatni dotyczy tylko terenu W. Miasta Gdańska.

W dziedzinie prawodawstwa została wydana ustawa o polskich statkach handlowych oraz przepisy wykonania do niej. Ustawa o zaciąganiu hipoteki na statki polskie w walucie zagranicznej wpłynęła na powiększenie floty polskiej o trzy statki parowe: Wilno, Nice i Tulon. Po zredagowaniu prawa handlowego w dziedzinie morskiej, zakończy się najważniejsza część ustawy, bez której się żegluga obejść nie może.

wnym ekwiwalentem. Główna uwaga koncentruje się na portach w Gdyni i Pucku, na Helu zaś uskuteczni się tylko roboty konieczne. Prowadzi się również roboty pogłębienia konstrukcji latarni morskich i stacyj ratunkowych. Latarnia w Rozywju należy do najsiłniejszych na Bałtyku i funkcjonuje sprawnie. Sprawa remontu uzależniona jest od Gdańska, lecz obecnie uruchomiono małe warsztaty (stocznia w Gdyni), które powoli się rozwijają.

Tak więc przedstawia się sprawa naszej marynarki. Leży ona bądź co bądź na drodze rozwoju, który zwiększał się będzie stale w miarę rozwoju naszego handlu i przemysłu.

Wysiłki rządu nie stanowią jeszcze wszystkiego. Te tak doniosłą sprawę poprzec musi całe społeczeństwo polskie w tem zrozumieniu, że kwestja morska jest jednym z najkonieczniejszych warunków istnienia i rozwoju naszego państwa.

„Przyszłość Niemiec leży na morzu” — orzekł swego czasu cesarz Wilhelm. Podobne hasło winno i w Polsce znaleźć szeroki rozgłos i poklask ogółu.

(—dko.)

cuskiego do wniosku, że człowiek może mieć świadomość zupełnie pełną zdarzeń i zająć za pośrednictwem środków leżących poza obrębem naszych pięciu zmysłów. Szóstemu temu zmysłowi nadał prof. Richet nazwę grecka „kryptaesthesia”, t. p. „ukryta wrażliwość”.

Zdaniem profesora przypuszczenie istnienia tego szóstego zmysłu nie jest bynajmniej nowym odkryciem. U wszystkich ludów, czy to w starożytności, czy też w czasach naszych istniało przypuszczenie posiadania przez człowieka zmysłu czulszego i pewniejszego, niż znanych nam pięć zmysłów. Prelegent przytoczył następnie z własnego doświadczenia 50 przypadków stnienia tego zmysłu, a najświeższy jest następujący:

Pan Smith, prokurent pewnego wielkiego banku londyńskiego, powróciwszy z banku do domu, rozmawiał podczas wieczery z żoną swą o rozmaitych codziennych przejściach banalnych. Nagle zadrżał, pobladł i spytał żony:

„Która jest godzina?” — „Punktualnie kwadrans na dziewiątą” — odparła zapytana.

„W tej chwili — rzekł na to Smith — umarł brat mój, Fred. Widziałem go właśnie.”

W dwie godziny po tej wizji nadeszła depesza, potwierdzająca zupełnie słowa prokurenta.

Zdarzenia tego rodzaju, niemal codzienne, należy przypisać owemu szóstemu zmysłowi „kryptaesthesji”. Jak jednak mózg nasz otrzymuje te tajemnicze wrażenia, jest nam tak samo nieznane, jak np. istota elektryczności, choć objaw jej znamy tak dokładnie.

Prof. Richet skłania się do przypuszczenia, że działają tu na mózg nasz drgania nieznanego nam jeszcze fluidu.

Walki religijne.

Walka między zwolennikami żywej cerkwi a obozem Tichona ostatnio ogromnie zaostrzyła się.

W wielu cerkwiach tarcia walczących z sobą obozów doszło do krwawych bójek, czynnych obrażeń wyższych dostojników, oraz napadu przy użyciu broni.

Tak np. w Połtawie zwolennicy żywej cerkwi urządzili pochód, który przeciwników zaczął rozpraszać siłą.

Wywiązała się bójka, podczas której ciężko rano biskupa połtawskiego Teodozjusza.

W miejscowości Mirograd toczyła się zacięta bójka między duchowieństwem ukraińskim a rosyjskiem. Księża bowiem ukraińscy chcieli wygłosić kazanie odprawiać służbę cerkiewną w języku ukraińskim, czemu się sprzeciwiali inni księża w sposób gwałtowny.

W rezultacie duchownych ukraińskich siłą wypędzono z cerkwi.

W Odesie rozegrały się tarcia i bójki w związku z uroczystością święcenia obrazów i ikon. Zwolenników żywej cerkwi dotkliwie poturbowano.

Z ruchu wydawniczego.

Dr. Stanisław Lam, Polska literatura współczesna (od roku 1827 do chwili bieżącej). Charakterystyki i wypisy. Z 8 ilustracjami. Str. VIII/481.

„Polska literatura współczesna” Dr. St. Lama od roku 1827 doprowadzona do chwili bieżącej, przez ujęcie treści i sposób układu zainteresować powinna zarówno szerszy odłam naszej inteligencji, jak również nauczycieli i uczniów klas wyższych, którym służyć może za podręcznik przy nauce literatury ojczystej.

Jedną z cech, wyróżniających książkę tę z pośród innych, jej podobnych, jest pożyteczna inowacja, nie spotykana w żadnym innym podręczniku — mianowicie uwzględnienie w szerokim zakresie, obok wypisów z dzieł autorów wypisów z dzieł najznakomitszych krytyków polskich, piszących o tychże autorach. Stanowi to wielką zaletę, gdyż czytającemu ułatwia pracę myślową i daje pełnię obrazu współczesnej literatury polskiej.

Walerjan Sikorski: Gry i zabawy ruchowe. Wydanie drugie, str. 206. — Ważnemu, a u nas niestety tak bardzo zaniedbanemu zagadnieniu rozwoju fizycznego młodzieży poświęcony jest ten zbiór gier i zabaw ruchowych. Autor, znany już zaszczytnie na polu wychowawczym, z wielką sympatią dla młodzieży i ze zrozumieniem jej potrzeb daje w ręce wychowawców lub kierowników podręcznik, ułożony metodycznie, t. j. według stopnia trudności zabaw i gier z wiarą, że niejednemu z nich ułatwi tę przyjemną a odpowiedzialną pracę.

Z nauki administracji. Przed Państwem polskim stoi zadanie ulepszenia i scharmonizowania swego aparatu. Dlatego też z wielkim zadowoleniem należy powitać każdą

Kronika telegraficzna.

Szefem sztabu generalnego rumuńskiego mianowany został dekretem królewskim generał Aleksander Lupescu.

*

Liczba bezrobotnych w Anglii wynosiła w ostatnim tygodniu 1 256 000. Liczba ta wzrosła o 16 000 w stosunku do tygodnia ubiegłego.

*

Senat gdański przedłożył Sejmowi projekt ustawy przeciw czarnej giełdzie. Przekroczenie przepisów ustawy ma być karane więzieniem do lat trzech.

*

W ostatnich czasach w kołach parlamentarnych coraz uporczywiej krąży pogłoski o możliwym kryzysie rządowym.

*

„Argus” donosi, iż rząd rumuński zamierza w końcu października wyrównać swe długi w bankach prywatnych. Długi te wynoszą 3 miliardy lei.

MAŁY FELJETON.

Świat ludzki w r. 2023.

(Elektryczna kultura przyszłości.)

Jak twierdzi Charles Steinmetz, jeden z największych elektrotechników Ameryki Północnej, kierownik General Electric Co. i naturalnie milioner, a pozatem nasz rodak z G. Śląska elektryczność zmieni i ułatwi życie ludzkości, jeżeli postęp będzie podążał tak szybkim tempem, jak obecnie. Ludzie nie będą potrzebowali pracować dziennie dłużej nad cztery godziny. Elektryczność będzie pracować za ludzi.

W roku 2023, dlaczego akuratnie w tym roku — życie będzie się przedstawiać bujniej niż dziś. Za sto lat ludzie będą zdziwieni naszą obecną bezradnością w walce o postęp i tak będą patrzeć na stosunki dzisiejsze jak my patrzymy na te czasy, gdy pierwszy parowiec ukazał się na rzece Hudson.

Kłęby dymu nie będą unosily się nad miastami — powiada Steinmetz. Ulice będą czyste od odpadków wszelakich. Ludzie będą zdrowsi w centrach populacyjnych.

Wszystko to będzie dziełem elektryczności, która stanie na usługi wszystkich bez wyjątku, nawet naju-

boższych. Elektryczność będzie tak powszechna jak woda.

Roboty we fabrykach, drukarniach, w biurach, praca przewoźowa itp. będą ułatwione przez elektryczność. Ludziom wystarczy pracować tylko cztery godziny na dobę, ale nie znaczy to, aby leżeli bezczynnie i beznamiętnie pozostałe 20 godzin na dobę.

Wypoczynek będzie podniecał ludzką do obmyślenia nowych ulepszeń i wynalazków, w takim kierunku, jak najlepiej przypada do zrozumienia i upodobania jednostek. Ludzie staną się bardziej spółdzielczymi przy wykonywaniu zasad życia produkcyjnego i bardziej indywidualnymi w poszukiwaniu osobistego szczęścia i zadowolenia.

Zwiększenie godzin wypoczynku i wzrost ułatwień transportowych spowoduje, że milionowe rzesze mieszkańców miast przynosić się będą poza miasta na przestrzenie wolne by uprawiać ziemię na własne potrzeby i zdobywać żywność dla siebie i rodziny.

Wypoczynek będzie podniecał chęć do kształcenia się w rozmaitych kierunkach i człowiek stanie się inteligentniejszym niż obecnie. Steinmetz uważa, że z rozwojem ludzkości nic niemożliwego nie będzie na świecie, nawet porozumienie się z Marssem będzie możliwe. O ile narody wezmą się do roboty z energią i wytrwałością.

Kooperatywne wysiłki ludzkości rozwiążą wiele trudności wywołujących dziś kłopoty i nie porozumienia.

Wojny długo jeszcze będą następować po sobie, ponieważ ludzkość i systemy walczące będą przeciw sobie, zamiast obok siebie. Nie rozumieliśmy filozofii chrześcijańskiej, chociaż wielu z nas uważa się za chrześcijan. Steinmetz przepowiada, że narody słowiańskie ze swoimi kolektywistycznymi i tendencjami będą dominującą rasą w przyszłości.

Niemieckie i anglo-saskie przewodnictwo w Europie otrzymało w ostatniej wojnie cios, z pod którego nie powstaną. Kolektywistyczna cywilizacja rozszerzy się w Europie od wschodu, gdzie liderzy przyszłości rodzić się będą.

Indywidualizm Stanów Zjednoczonych utrzyma się i będzie tu cywilizacją odrębną od europejskiej dlatego, że ludność Ameryki będzie nową rasą, złożoną ze wszystkich ras świata.

Interesująca ze wszęch miar przepowiednia, posiada jedynie w swej części technicznej pewną wartość. reszta sufiksów w postaci dominaty rasowej, pokoju Bożego i uzależnienia jakości mężów przyszłościowych od miejsca urodzin jest dekoracją kalospinthechromok. — niczną dla właściwego problemu.

książkę, poruszającą zagadnienie z dziedziny polskiej administracji państwowej. Do rządu tych książek należy niezawodnie tylko co z druku wysła nakładem księgarni E. Wende i S-ka (Tofu, wydawnicze „Ignis”) praca inż. Ludwika Tołłoczki p. t. „Zasady urządzenia poczt, telegrafów i telefonów — i zastosowanie ich w Polsce”.

Zgon ś. p. Heliodora Święcickiego.

Bolesna wiadomość nadeszła z Poznania.

Zmarł tam bowiem zasłużony wielce rektor Uniwersytetu Poznańskiego Heliodor Święcicki, długoletni prezes Tow. Przyjaciół Nauk w Poznaniu.

Była to jedna z najpiękniejszych postaci w życiu polskim. Ewangelicznej dobroci, bezprzykładnej prawości i wielkiego umysłu śp. rektor Święcicki położył wielkie zasługi na polu nauki i przyczynił się wielce do podniesienia kultury umysłowej w Wielkopolsce, tej kółeczce Sniadeckich, Libeltów, Cieszkowskich.

Uniwersytetowi, sweu dziełu ukołchanemu, śp. Zmarły oddawał się cały, niepodzielnie. Jemu też w końcu uczynił zapis królewski, jakiego dawno, bardzo dawno nie notowały kroniki polskie.

Pokój wieczny i hołd Jego świętej prawdziwie polskiej duszy. Niecaj Mu lekka będzie ta polska ziemia, którą tak bezgranicznie umiłował.

Operacja, która przyniosła chlubę polskiej chirurgii

W Poznaniu dr. Mieczkowski na ostatnim z dziedzi chirurgów polskich zademonstrował 13-letniego chłopca, który urodził się był jako bliźnię-zrosłak...

Po dokonanej przez dr. Mieczkowskiego operacji drugi oddzielony zrosłak zmarł, natomiast pozostały utrzymał się przy życiu i rozwija się normalnie.

Bliźnięta zrosnięte były w okolicy kości piersiowej. Operacja z tak nadszodziejowym wynikiem wywołała sensację w świecie lekarskim.

Jest to bowiem jedyny w Europie wypadek oddzielenia bliźniat zrosłaków z pomyślnym wynikiem, wypadek przynoszący chlubę polskiej chirurgii i stawiający dr. Mieczkowskiego w poczet nietylko naszych, ale całego świata chirurgów.

Na czasie.

W I. klasie.

W „Kurierze Warszawskim” pojawił się felietonik, z którego podajemy następujący urywek:

„Pociąg ruszył, a po chwili wszedł kontroler. Okazało się, iż wszyscy podróżni 1-szej klasy mieli bilety bezpłatne.

— Aha, to pan dla tego radzi podnieść ceny za przejazd sto razy? — spytał starszy pan w binoklach.

— Przecież pan też płaci...

— Ale nie. Ale już mi te bezpłatne bilety kością w gardle stoja. Jestem przez to zupełnie zrujnowany...

— Jakże to?

— Ano. Przez swoje stanowisko dostaję przez lato cztery bilety darmowe dla siebie i dla żony. Są bilety — więc trzeba jechać. Dokąd — wszystko jedno. Skoro nic nie kosztuje — więc jaknajdalej. Więc pierwszy raz pojechaliśmy sobie do Lwowa i stamtąd do Borysławia. Kolej darmo, ale co to, panie, kosztowały te hotele i restauracje — ho, ho! Wróciliśmy bez grosza. Siedzimy w tej Warszawie, a żona mówi: mamy jeszcze 3 bilety — więc szkoda zmarnować. Prawda. Pojechaliśmy do Gdańska. I znów ledwośmy wrócili, tak tam drogo. Później byliśmy w Baranowiczach i Stołpcach, a teraz w Cieszynie... No, chwala Bogu, że się nam bilety darmowe wyczerpały, bo nie wiem, za co byśmy piąty raz pojechali.

Rozmowa się ożywiła. Znalazł się wspólny temat.

— Ja — proszę panów — znów się ktoś odezwał — mam też darmowe bilety cztery razy na rok, a prócz tego ile razy zechcę, płacę 1/10 ceny. No, więc też jeżdżę. Mam proszę panów, znajomego posła. To my tak robimy. Siedzimy w Warszawie w knajpie. Więc ten sznyceł, piwo... nudno. Nagle poseł mówi: „Niema tu co robić. Trzeba zmienić lokal.” Ja pytam — „a dokąd pójdziemy?” — A on na to: wiesz co? Chodźmy na dworzec. Wsiądźmy w pierwszy lepszy pociąg. Każemy sobie zamknąć przedział. Noc w wagonie, a rano

obudźmy się, gdzie Bóg da. Może w Wilnie, a może w Gdańsku. No i tak jeździmy sobie na wrywki. Nieraz wsiadamy, nie patrząc do wagonu, leżymy na ławkach i zakładamy się, gdzie będzie rano. Mammy z tego masę uciechy — ja np. mówię, że to kurjer gdański; on, że lwowski, a tu nagle jesteśmy rano w Katowicach — boki zrywać! Ja to już znam wszystkie lepsze knajpy w całej Polsce...

Po chwili ciszy znów inny pasażer pierwszej klasy rozpoczął odpowiadanie:

— Ja się praktyczniej urządzam. Dla knajp nie jeżdżę, ale że mam bilety darmowe, więc jeżdżę sobie po zakupy. Sam sobie przywożę z Wołynia grzyby suszone, z Zamojszczyzny masło (dwa razy, proszę pana taniej), z Pomorza ryby... Tak... Dzięki darmowemu przejazdowi opłaca mi się jechać po 10 funtów masła i ćwiartkę baraniny.

Pociąg znów stanął. Ktoś z walizką wręku chciał wejść do przedziału. Odezwały się protesty.

— Ależ panowie, w całym pociągu jest tylko ten jeden przedział pierwszej klasy. Konduktor mówi, że jest zarezerwowany. Byłem tam: na jednej ławce śpi jakiś podróżny, a na drugiej ma walizkę i parasol. To podobno jakiś dygnitarz z biletem bezpłatnym.

— Nasz przedział też zarezerwowany — odezwała się dama z pod okna... My mamy wszyscy bilety urzędowe...

— Więc gdzie mam usiąść z płatnym biletem pierwszej klasy?

— Niech pan poszuka iniejsca w drugiej lub trzeciej klasie — brzmiała odpowiedź.

Gość machnął ręką i wyszedł.

— Także żądanie! — zauważył podróżny, który znał wszystkie knajpy w Polsce. Kupił bilet pierwszej klasy i rozbija się. Napewno paskarz!*

Kabała jesienna.

Mojej Matce

I znów jest wieczór w szarudze i słońcu
I lampę trzeba świecić już o czwartej.
Siądź tu naprzeciw... Ty wiesz: w twej martwocie
Najwięcej szczęścia dają twoje karty.

Zmarszczone ręce położą prorocy
Korowód zdarzeń i tak nie do wiary
Dobrze się stanie, gdy podnosząc oczy,
Na mnie popatrzysz się przez okulary.

Ktoś mi list przysła — prawda? — i wysłata
Z kierową damą, która na mnie czeka;
Niespodziewany czyjś przyjazd i strata,
Intrygi pików i podróż daleka.

I całe życie to, które się zmieści
W jednym kwadracie pasjansa, w mozaice
Kart kolorowych, w najdroższej powieści,
W sercu, co kocha, jak w bajce, jak w bajce.

Nie trzeba sprawdzać, wszystko się sprawdziło,
Wyszło, com myślał — tak, wiesz, nie do wiary —
Że mi w szarugach dni będzie się sniło
Spojrzenie długie poprzez okulary.

Kazimierz Wierzyński.

Z wędrówki po świecie.

Francuskie wykopaliska w Grecji.

Dyrektor francuskiej szkoły w Atenach zamieszcza w prasie paryskiej ciekawe szczegóły o wykopaliskach francuskich w Grecji, dokonanych w ostatnich czasach przez uczonych francuskich. Uczonym tym udało się odkopać wiele ciekawych zabytków archeologicznych w Grecji, w Attyce, Delphi, na Delos, Thasos i w Macedonii. Na Thasos wykopano np. wielki pomnik w kształcie świątyni, otoczony 9-ma posągami, częściowo dobrze zachowany. Jedną z wykopanych figur, mianowicie posągi tragedii nosi imię Theodorosa. słynnego wówczas aktora greckiego. Oprócz posągi tragedii odkopano posągi i komedii, poezji, śpiewów, itd. Napisy na tych rzeźbiach zawierają ciekawe szczegóły o życiu teatralnym i artystycznym wyspy w III wieku przed Chrystusem. Nadto wykopano na Thasos cenne naczynia do

picia, jakich używano po świątyniach w czasie uroczystości obrzędowych. W Delphi wykopano między innymi szczytki starożytnego teatru, między innymi n. p. bramę z ciekawymi napisami. Na Delos odkopano nową świątynię. Na Samotrake w tej samej okolicy, gdzie znaleziono dawniej boginie zwycięstwa (obecnie w Luwrze), odkopano starożytny teatr, a na Krecie odnaleziono wspaniałe królewskie mieszkanie.

Uczeni francuscy nie przestają na tem, tylko prowadzą dalej prace nad dalszymi poszukiwaniami.

Z dziedziny wynalazków.

Nowe pokłady radjum.

Gazety paryskie donoszą z Petersburga o odkryciu znacznych pokładów minerałów, zawierających rad, w górach Ferghana, w rosyjskim Turkestanie.

Jeżeli wiadomość ta pochodząca z sowieckiego, więc często kłamliwego źródła się potwierdzi, to będzie to można uważać za wydarzenie szczęśliwe dla nauki i dla chorych cierpiących na raka.

Obliczona przed dwoma miesiącami ilość radju istniejącego na całym świecie, wynosi zaledwie 8 uncji, przyczem Stany Zjednoczone posiadają nieco więcej ponad 3 uncje.

Kiedy w jesieni r. z. odkryto pokłady radjum w belgijskim Kongo, to cena jego spadła ze 110.000 dolarów za gram na 75.000 dolarów. Nowe te odkrycia spowodowałyby nową niżkę ceny radjum.

Według informacji sowieckich świeżo odkryte pokłady minerałów zawierają 30—50 procent radjum, podczas gdy w Stanach Zjednoczonych tylko 1.5—10 proc., a w Kongo znacznie wyższy procent radjum.

Rzeczy ciekawe.

Czternaście lat na wulkanie.

W małym domku drewnianym u brzegu krateru czynnego wulkanu Kilauca na wyspie Hawaj, mieszka od czternastu lat wraz z żoną amerykański profesor A. Jagger, który poświęcił swoje życie studjom nad wulkanologią. Ciekawe przygody, jakich uczoney doznał w ciągu 14 lat przebywania „w wiecznym ogniu” opisane są w ilustracji „Wide World Magazine”.

Z tysiąca szpar i rozpadlin wulkanu płyną nieustannie masy dymu i pary, które ciągle nam przypominają, że Matka Ziemia kryje jeszcze w swoim łonie olbrzymi ogień. W niewielkim oddaleniu od ognistego otworu żyje i pracuje Jagger i poczynił tak ciekawe obserwacje jak nikt przed nim. We wrześniu 1919 miał sposobność studjować tygodniami wybuch krateru Mauna Loa. Straszne to zjawisko badał uczoney z zupełnym spokojem. Strumienie lawy, ciskane w powietrze na setki stóp oraz morze płynnego ognia, obserwował dr. Jagger tak dokładnie, że udało mu się zauważyć, że lawa z krateru wpływa w regularnych odstępach. Wobec tego, zbliżył się jeszcze więcej do krateru, chcąc to zjawisko dokładniej zbadać.

Jego punkt obserwacji składał się z płóciennego dachu, rozpiętego na czterech słupach. Pod tym dachem stał stół, latarnia i stołek. W ciągu miesiąca, w czasie którego uczoney prowadził swoje badania, temperatura lawy tak wzrosła, że spaliła części drewnianych słupów. Niedaleko stamtąd w namiocie była sypialnia profesora i jego żony, wśród kłębow dymu i pary. Pewnego dnia, gdy oboje stali na punkcie obserwacyjnym, pękła nagle ziemia i wybuchnął płomień. Gorąco było tak silne, że rękawiczka pani Jagger, która spadła ze stołu, spaliła się, zanim ją zdążyła podnieść.

Jaja z przed dziesięciu laty

Ekspedycja naukowa, wysłana z Muzeum historii naturalnej w Nowym Jorku, wróciła w tych dniach do Ameryki. Udało się jej zdobyć tysiąc wykopalisk płazów oraz dwa tuziny jaj denozaura. — Według opinii rzeźcowników, jaja te sięgają poważnego wieku dziesięciu milionów lat.

Dr. Osborne, najpoważniejszy z amerykańskich paleontologów, oświadczył, że ta ekspedycja dostarcza poważnych dowodów, że w Mongolii znajdowała się kolebka dzisiejszego świata zwierzęcego. Stamtąd rozprzestrzenił się on po całej ziemi w dzisiejszych kształtach.

STANISŁAW JASIŃSKI.

Wielcy a mało znani mistrze.

Nie mniej jest hazardową sława artysty za życia, niż po śmierci. Wystarczy, by przypadek zrzucił współistnienie dwóch mistrzów, o jednakowym temperamentie i o iden tycznych celach w sztuce, w jednej i tej samej epoce. Wiadomo, że za ery Elżbietyńskiej w Anglii żyło równocześnie wielu poetów, piszących tragedje królewskie, jak Szekspir, a jednak dzieła Ben Jonsona lub Forda są mniej znane ogółowi, niż utwory autora „Hamleta”. Obezuan jest z nimi tylko historyk literatury,

W sztukach plastycznych dzieła się okropniejsze jeszcze dziwactwem losu.

O Botticellim dwadzieścia się dopiero potomni nabrał w XVIII wieku, a nazwisko genialnego Giorgione'a, tego jakby króla malarzy, staje się głośnem w XIX stuleciu. Tak samo sława Velasqueza zaćmiła blask innego mistrza hiszpańskiego nie mniej wielkiego, przeźwanego Greco, którego znawcy starożytności w sztuce dopiero w naszych czasach wydobyli na światło dzienne.

Lat temu kilkanaście jeszcze można było obrazy Greco'a za bezcen nabywać od zubożonych Grandów w Toledo, ale dziś wartość jego wzrosła do niebywalej wysokości. Nie zwykłe rzadkie a potężne malowidła Greco'a

stały się obecnie rzeczą mody w świecie amatorów, w jakich obfitują ziemie Polski, Francji Anglii i Włoch. A że mowa o amatorach, mimowoli przychodzą mi na myśl najbliższe okolice Grudziądza, a szczególnie powiat wabrzeski, gdzie wzorem smaku, estetyki i niezwykle bogatej kultury artystycznej, jak na prywatną siedzibę — jest Niedźwiedź majątek p. Wacława Mieczkowskiego, tego miłośnika i szczerzego mecenasa sztuk pięknych, zwłaszcza rzeczy starożytnych, urn i malowideł, porcelany i mebli, brzozi i bronzów, rzeźb i misternych szkiców od Holendrów i mistrzów Odrodzenia począwszy, a na Matejce kończąc.

Wśród bogatych tego domu starożytności, niektóre z obrazów, i fantastycznością rysunku i szarżyną kolorytu, o figurach jakby zdeformowanych, przypominają malowidła El Greco'a.

Skąd rzeczy te zdobył i gdzie je nabył p. Mieczkowski, zostanie to tajemnicą jego przepekiunych, muzealnych zbiorów. Muzeum p. Wacława Mieczkowskiego powinno zająć archeologów i znawców sztuki, jako cenny dokument kultury rodów polskich i jako pouczający zbytek twórczej pracy na polu krzewienia wiedzy i kultury artystycznej w Polsce.

* * *

Dziwnie przechodził koleje życia życia Greco.

Urodził się w pierwszej połowie XVI wieku w Grecji, skąd w młodzieńczych latach przybywa do Wenecji. Tu za zawód obiera sobie malarstwo. Rodowe jego nazwisko Do-

menico Theotocopuli ochrzcił Włosi na El Greco, tak się już nazywał do końca życia i jako taki figuruje też w historii sztuki. Trudno spratwodzić, czy był on uczniem Tycjana, czy tylko jego rówieśnikiem, bo nazwiska jego niema na liście uczniów mistrza weneckiego. Za to przyswoił sobie Greco technikę i manjery Tycjana w pierwszych słych obrazach, którymi zaimponował Hiszpanom. Przeniósł się on bowiem z Wenecji na stały pobyt do Toledo, gdzie furorę robił swą sztuką istic wenecka. Wraz z Tristanem, Mayo i Orente, Greco był założycielem szkoły malarzkiej w Toledo.

Pierwszym ważnym krokiem w karierze artystycznej Greco'a było malowanie w roku 1557 wielkiego obrazu dla katedry w Toledo „Podział szat Pana Jezusa”. Dziełem tem zyskał on sobie sławę na całą Hiszpanję. Jest on też autorem ornamentów ołtarza w owej katedrze. Wiadomo bowiem tyle z mglistego życia Greco'a, że był on także rzeźbiarzem i architektem, a nawet, że pisał o tych sztukach oryginalne uwagi i krytyki.

Król Filip II dowiedział się również szybko o artyście greckim, zażywającym wielkiego miaru w Toledo. Wezwał go on, by dekorował swemi dziełami Eskurial i zamówił u niego obraz „Święty Maurycy i jego towarzysze”. Ale Greco był już sławny, jako prawdopodobnie uczeń Tycjana, pokusił się w tem dziele o zerwanie z tradycją wenecką, dla której głównie kochali go Hiszpanie.

Aresztowanie szpiegów w Krakowie

W związku z aferą Stürmera aresztowano 60 osób w Małopolsce.

Kraków, 12 października

Aresztowano tu niejakiego Stürmera, który na podstawie fałszywych dokumentów usiłował dostać się do O. II. Sztabu DOK. jako wywiadowca.

Stürmer uprawiał działalność szpiegowską na rzecz dwóch państw ościennych. W mieszkaniu jego aresztowano radcę kolejowego Mathea z Katowic i Jana Sobika ze Śląska, następnie zaś aresztowano około 60 osób w innych miastach Małopolski.

Stürmer był austriackim oficerem stacjonowanym w garnizonach Małopolski.

Po rozpadnięciu się Austrii wrócił jako legionista do Czech. Był komendantem garnizonu w Karlsbadzie. W czasie plebiscytu na G. Śląsku był szefem centrali szpiegowskiej niemieckiej w Opolu. Od roku 1921 aż do ostatnich czasów działał na terenie województw Śląskiego i Krakowskiego. Prawdziwe nazwisko jego brzmi Leopold Stinska.

Jak żydzi - paskarze okradają skarb polski.

Sensacyjne rewelacje „Gazety Porannej“.

Warszawa, 12 października.

W przemówieniu swym min. Kucharski wspominał m. in. o nadużyciach finansowych, jakich dopuszczają się niektóre firmy i instytucje.

Natomiast do tego „Gazeta Poranna” przytacza szereg przykładów owych nadużyć

1. Powszechny Bank depozytowy w Warszawie (żydowski) ukrył przed komisją kontrolną do podatku obrotowego sumę 21.673.977.923 mk. pol.

2. Steinberg i Monitz ukryli blisko 4 miliardy obrotu za pierwsze półrocze 1923.

3) Frajlich Pejsach magazyn ubrań męskich, przedstawił obrót 78 milionów mk., gdy naprawdę obrót ten za pierwsze półrocze wyniósł 3 miliardy

4. Broner Szul, skład skór, podał cyfrę 1,5 miliarda, gdy obrót wyniósł tylko za 4 miesiące 2 miliardy a rzeczoznawcy określają go znacznie wyżej.

5. Lisowski Tomasz, skład skór, i pasów do maszyn podał cyfrę 480 milionów i twierdził, że ksiąg handlowych nie prowadzi, podczas gdy w odnalezionych księgach znaleziono sumę obrotu 1,14 miliarda

6. Pinkus Joz z Lublina podał 750 milionów zamiast 4 miliardów

Ministerstwo skarbu oddało wyżej wymienione nadużycia do rozpatrzenia prokuratury i przedstawiło wnioszek o najwyższy wymiar kary tj. 20-krotną grzywnę i 3 lata więzienia.

Nadmienić należy, że lista powyższa nie jest bynajmniej ostateczna.

Jak wyglądają banknoty półmilionowe?

Wymiar banknotów wynosi: 156x80 mm. wykonane one są na papierze z wodnym znakiem. Przednia strona banknotu utrzymana jest w kolorze szaro-zielonym, odwrotna zaś w kolorze szarym.

Siatka przedniej strony banknotu ujęta w ramkę, utworzona jest ze skomplikowanych owalnych wiązań w kolorze szaro-zielonym.

Rysunek przedniej strony banknotu przedstawia pośrodku dużą rozetę giloszową.

Po lewej i prawej stronie znajdują się duże cyfry 500 000 na tle małych, okrągłych rozet w kolorze granatowym, niżej numeracja siedmiocyfrowa, z literą serii w kolorze ciemno-zielonym. Rysunek odwrotnej strony banknotu otoczony jest ozdobną ramą.

Nowy czołg — jaszczurka.

Przed kilku tygodniami rozeszła się w Równem wieść, że prof. Czerwiński zrobił tam znamieny wynalazek w dziedzinie budowy tanków.

Jak się informujemy, władze wojskowe miały się zająć losami wynalazku. Ulepszenie konstrukcji czołgu polegać ma na zarzuceniu używanego dotychczas „przewodu gąsienicowego“.

Czołg nowej konstrukcji ma być niewielkim aparatem, przypominającym swym kształtem jaszczurkę.

Ma on poruszać się swobodnie, ze zrzecnością płazów po wodzie i błocie, posiadając jednocześnie zdolność biegu po stromych zboczach górskich

Szybkość jaką nowy czołg może osiągnąć, wynosi do 70 km na godzinę, czyli jak na maszynę szturmową b. wiele

Trudno zająć gdziekolwiek, jeżeli człowiek stoi na miejscu.

Gdy człowiek się żeni, wypełnia swoją ostatnią wolę.

Wśród społeczeństw bywa jak z ziemniakami: co najlepsze mieści się na spodzie.

Najbardziej wzbogacają słownik wyrazów obcych ludzie, którym przychodzi zmieniać oponę na samochodzie w czasie ulewy.

Gdy kto zaślubi swoją stenografistkę, nie potrzebuje jej już dłużej dyktować, bo odtąd ona dyktuje.

Kobietom niekoniecznym było mieszać się do polityki, aby mieć głos.

Gdzie miłość się zaczyna, tam zdrowy rozsądek znika.

Ludzie, którzy nigdy nie podlegali oczarowaniu, nigdy nie mają sposobności zaznać rozczarowania.

Ograniczeni ludzie przychodzą czasem do rozumu, doprowadzeni do ostateczności, podczas, gdy znów bywa, że ostateczność pozbawia ludzi rozumu.

Nawet źli ludzie mogą być dobrzy, gdy się ich zostawi ich własnemu losowi.

teżonej, herkulesowej pracy naszego zespołu teatralnego.

Ani kszty przesady, ani joty egzaltacji niema w tym, co rzekłem wyżej.

Komedja „Pan Damazy“ stary to już sztych, a raczej staroświecki z okresu poczciwości naszej literatury scenicznej.

I dlatego właśnie, że już stary z należytym pietyzmem zabrała się do niego reżyseria, wyposażając komedję Bliźnińskiego w ramy sceniczne, ożywiając ją technieniem dobrych, lepszych czasów.

Nie od dziś toczy się dyskusja na temat, kto ma większe prawa na scenie: aktor czy autor.

to gwałtowniejsze ekspresje nadawać krzyczącym plamom i by tem lepiej swą pewność dotknięcia wypróbować.

W tem właśnie tkwi wielkie mistrzostwo Greco'a, jako wirtuoza kontrastów w kolorach, co dopiero dzisiejsza sztuka ocenić należycie jest w stanie, a co współcześni mistrze z Toledo nazywali obłędem.

Podobnie jak Tytjan, malował El Greco do samego końca życia swego. Umarł, mając podobno lat 66. w r. 1614 i pochowanym został w kościele św. Bartłomieja w Toledo. Inne źródła podają, że El Greco umarł, mając lat 80, w r. 1625. Wogóle tak o prawdziwym nazwisku jak i o dacie urodzin i śmierci „Greka“ nie wiemy nic pewnego. To jest pewne, że był wielkim artystą, człowiekiem żywotnym a w twórczości swojej nawskroś indywidualnym, mimo ekstrawagancji jego i dziwactw zarówno w sztuce jak i w życiu.

Wszystkie prawie dzieła El Greca znajdują się w Toledo znikoma tylko część przechowała się w Madrycie, kilka wywieziono w świat, a jedno z tych dzieł lat temu dwadzieścia kilka zostało zakupione do Luwru w Paryżu.

Jest to genialna i jakaś barbarzyńska wizja artysty, przedstawiająca portret Ferdynanda Katolickiego, gdzie ponury król z złotą koroną na głowie, z krwawą szarpią, zarzuconą na ciemny płaszcz, prowadzony przez cherubinka o złotych włosach, z twarzą pełną słodyczy, przykuwa i drażni zarazem widza, jak sen okropny, działając tą fantazyjnością kolorów.

Zwolennicy przewagi i większego znaczenia w teatrze aktora w czwartkowym przedstawieniu „Pana Damazego“ znaleźliby przekonujący argument na poparcie swej teorii.

Nasi aktorzy dowiedli, że rzecz nawet tracącą myszką można ożywić, nadać jej koloryt, barwę i zainteresować ogół i jego uwagę.

Z niesłabnącym zaciekawieniem patrzano na „Pana Damazego“ na tego poczciwego, szlachetnego, pełnego, animuszu, w gorącej wodzie kąpiącego, człowieka wychowawczego, a przytem postaci o gołęmb sercu, o takich uczuciach, że do rany przyłóż.

Rolę tę zagrał z całym zasobem posiadanego talentu p. Konarski, artysta, który, acz człowiek świeży na naszym terenie, zdołał jednakże powszechną ku sobie zwrócić uwagę. — Takiego Damazego zapewne musiał przedstawiać sobie w swej autorskiej wyobraźni Bliźniński, kiedy kilkoma rysami postaci tej nadał taki rozmach szlagoński a przytem taką polską rozlewną szczerocią i takie dobre, słowiańskie serce.

Bo „Pan Damazy“ to konglomerat ognia i wody: wybuchu i gaśnięcia, to znów wystrzelił swym porywczym charakterem, ażeby w końcu ochłonąć i wyciągnąć rękę do zgody, mimo, że niezgody nie był przyczyną.

P. Lenk sam jeden reprezentował w sztuce element prawdziwego, umiarkowanego humoru, wywołanego nie sztucznymi środkami. P. Lenk kreował postaci nadał komizm swój, komizm ujęty i przeprowadzony od początku do końca żelazną konsekwencją.

Bajdalski — rejent nie wywołał raket śmiechu, bo właściwie mało miał sam w sobie momentów komicznych; ten typ należało wyposażyć w te warunki, należało nastroić na nutę humorystyczną i to całkowicie p. Lenkowi się udało.

Zagrać w takiej intonacji, na jaką p. Lenk swego Bajdalskiego nastroił od pierwszego do ostatniego aktu i nic z tonu nie niżyc, ani podwyższyć, jest sukcesem, będącym wynikiem artyzmu.

P. Hartmanowa w roli Tykalskiej rozwinęła bogatą skalę swego talentu, umiejącego dostroić się do każdej kreacji i z każdej zrobić majstersztyk.

Epizod p. Hartmanowej wypadł nadzwyczaj miłutki.

Pani Żegocińska w interpretacji p. Weissowej była więcej niż poprawna, co do p. Stryckiego, to sądzę, że obsada Seweryna nie był oczarowany, pozatem był w swoim eleganckim, modnym ubraniu za „modern“ jak na komedję Bliźnińskiego; p. Kaszyn winien pracować nad pozbyciem się swego tremolanda. — Aktor to dobry tylko z swoim Antonim jakoś żyć się nie mógł. Był za surowy w opanowaniu pozy.

Co do p. Kosteckiej to zauważymy że była zbyt mała perspektywa między Heleną a „Bębniem“.

P. Ilcewicz (Genio) młody to talent i dlatego właśnie, że młody, darzy nas niespodziankami, które chlubnie o nim świadczą.

Mańka (?? na programie heroglify nie do odcyfrowania) była może zbyt tragiczna, zresztą jest to kwestja sporna, kwestja ujęcia roli, przeto nie kruszę kopii o swój punkt widzenia.

Całość składna załamała się tylko w pierwszym i ostatnim akcie, ale niezmiernie. Opracowanie teatralne zarówno w dekoracjach jak i reżyserii staranne.

(eles.)

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Niedziela Kaliksta p. m. Wschód słońca 6.24 zachód 5.8 Wschód księżycy 11.27 zachód 9.20.

O prawa Polaków w Niemczech.

W Raciborzu odbył się przed kilku dniami wielki wiec polski z udziałem przeszło 6 000 osób. W rezolucji m. in. żądano zapewnienia ludności polskiej w Niemczech praw, jakie mają Niemcy w Polsce.

Był to pierwszy wiec publiczny polski pod zaborem niemieckim na niemieckiej części Górnego Śląska, gdzie dotąd ludność nasza była zupełnie steroryzowana przez bojówki wojskowe.

Zagranica o naszym przemyśle automobilowym.

Prezydent Millerand zwiedza polską fabrykę samochodów hr. Tyszkiewicza w Paryżu.

„Gazeta Warszawska“ donosi z Paryża, że prezydent Millerand odwiedził wystawę automobilową i zatrzymał się przy polskiej fabryce samochodów hr. Tyszkiewicza.

Prasa nie szczędzi pochwał tym samochodom, których konstrukcja nadaje się do złych dróg i kolonij. Hr. Tyszkiewicz ma zamiar przenieść fabrykę do Polski.

Podania w sprawach wojskowych wolne od opłat stępiowych.

Min skarbu w porozumieniu z Min. spr. wojskowych wydało rozporządzenie zwalniające od opłat stępiowych podania względnie prośby o ulgi, odroczenia lub zwolnienia od służby wojskowej, podania o przyjęcie w charakterze ochotników, podania o udzielenie informacji, podania osób prywatnych o przeniesienie, zwolnienie lub urlopy szeregowych zawodowych i niezawodowych, podania o duplikaty dokumentów w razie ich zagubienia, oraz o zawarcie małżeństw.

Poszukiwanie starożytnego miasta w Hiszpanji.

W Hiszpanji — jak donoszą pisma madryckie — rozpoczęto poszukiwania za zaginionym starożytnym miastem.

Pan Damazy.

Komedja w 4 aktach J. Bliźnińskiego.

Trzeba posiadać odwagę nielada, należy wyczuć się z wszystkich uczuć, a sumienie swoje powiesić na kołku, gdyby się chciało według ścisłych zasad przysłowiowej złośliwości recenzenta mierzyć wartość nie dawno widzianej sztuki w ujęciu aktorów, wtłoczonych w Robinsonowskie warunki pracy.

I cóż, chcecie cudów od tych ludzi?

Jeśli takie masz, publiczności, wygórowane a niezemnieusprawiedliwe żądania, to zechciej tłumnie zapelnąć widownię naszego teatru i oglądaj oczyma cud wy-

Odtąd zaczyna się też ta smutna jego sława, jako genialnego artysty, który zaniemógł ciężko na umyśle i tworzył potworne obrazy. Że go nie wtrącono do domu obłąkanych, tłumaczy się to tylko tem, że ceniony był bardzo jako nauczyciel.

Ogólna była to wiara, że ze szkoły Greco'a wychodzili wielki malarze, niż sam mistrz, który poświęcił swą dawną zdrową a piękną manierę oryginalnym dziwactwom, by malować śmiesznie i rozmyślnie fałszywie.

Rysunek bowiem jego stawał się coraz fantastyczniejszym, koloryt przemagać zaczął w jego obrazach coraz to więcej szary, coraz to więcej bładawy, a figury wyglądały już tak zdeformowane, że coraz to podobniejsze stały do upiorów. Wogóle dziwaczność Greco'a miała być w życiu tak i w sztuce prawdziwie chorobliwą. Nawet ramy dobierał on rażące swą niezwykłą proporcjonalnością do obrazów, które malował. Ale gwałtowny charakter malarstwa Greco'a dopiero dziś zaczyna być zrozumiałym. Dopiero dziś z całą świeżością przebija siła i żywość kolorytu w jego obrazach, które mają wszystkie pozory widziadeł i halucynacji.

Francisco Pacheco opowiada, że kiedy odwiedzał Greco'a w r. 1611, pokazywał mu ten w kolosalnym bucie modele z terakoty rozmaitych swych dzieł, które wykonał w rzeźbie, a w nieskończenie długiej sali szkice do wszystkich swych obrazów, które malował. Greco stokratnie miał wracać do słych malowideł, by dzielić i dysharmonizować kolory, najokropniejsze notatki o niewidzianych dotąd gamach kolorów komponował, by coraz to większą siłę, coraz

stem Tartessos, które leżało w obszarze ujścia rzeki Guadalquivir. Tartessos było miastem handlowym w prastarych czasach i zostało około 500 roku przed Chrystusem zburzone przez Kartagińczyków.

Odtąd wszelki ślad tego miasta zaginął. Dopiero obecnie niemieccy geografowie rozpoczęli poszukiwania za jego śladami. Dotąd mimo usilnych prac i poszukiwań nie odkopano żadnych śladów, gdzie się to miasto znajdowało.

Aresztowanie piekarza w księżym habicie

Wczoraj aresztowano w Warszawie tajemniczego księdza, który zjawił się w szpitalu Dz. Jezus rzekomo poszukując tam swego brata. W szpitalu zachowanie się przybysza wywołało pewne podejrzenie wobec czego nastąpiła interwencja policji.

Okazało się, iż pod płaszczem księdza krył się piekarz Stanisław Tarmaczan, pochodzący z Maciejowic.

Istnieje podejrzenie, iż T. pod płaszczem księdza dopuszczał się rozmaitych nadżyć.

Kozdół burmistrzem Cieszyna.

Na burmistrza czeskiego Cieszyna wybrano Józefa Kozdonia, znanego renegata austriackiego, który niesłychane szkody wyrządził sprawie polskiej na Śląsku Cieszyńskim w czasie plebiscytu, gdy szedł Czechom na ręce.

Obecnie Kozdół występował jako wróg Czechów i przywódca Niemców cieszyńskich i stara się dojść do porozumienia z Polakami.

„Tydzień Akademika” w Polsce.

Dnia 14 bm. rozpoczyna się w całej Rzeczypospolitej „Tydzień Akademika”, mający za zadanie dostarczyć niezbędnych funduszy na budowę domów akademickich dla tych, którzy dążąc do zdobycia wiedzy, sportykają się codziennie z brakami dachów nad głową i warunkami, nie pozwalającymi na pracę, której się poświęcili.

Związek Narodowy polskiej młodzieży akademickiej w Warszawie wydał z tej okazji odezwę, w której apeluje do społeczeństwa o pomoc na rzecz akademika, a do studentów o poświęcenie na czas Tygodnia czasu i pracy około zorganizowania zbiórki.

Na murach miasta Grudziądz ukazały się już wielkie plakaty z odezwą Komitetu Wojewódzkiego Pomorskiego Pomocy Polskiej Młodzieży Akademickiej. Odezwa zwraca się do wszystkich z gorącą prośbą, aby każdy choćby z najmniejszym datkiem przyszedł z pomocą polskiej młodzieży akademickiej.

PP. prezydenci miast, burmistrzowie, księża proboszczowie proszeni są o organizowanie komitetów lokalnych, zaś instytucje narodowe, społeczne i finansowe o wystawianie listy składkowej przez cały „Tydzień Akademika”.

—** Wielki numer „Głosu Pomorskiego” z okazji Zjazdu Pomorskiego Kupiectwa Polskiego wyjdzie w dniu 21 bm. w znacznie większej objętości i nakładzie, będąc poświęcony wyłącznie sprawom handlu i kupiectwa polskiego na Pomorzu.

Pomimo olbrzymich kosztów wydawniczych, ceny ogłoszeń do tego numeru, który stanowić będzie doskonałe źródło reklamy — pozostaną wyjątkowo nie podwyższone. Firmy, które oprócz ogłoszenia nadeślą także informacje dotyczące się swego rozwoju, zostaną opisane w dziale redakcyjnym w specjalnym artykule.

Zamówienia ogłoszeń przyjmuje administracja „Głosu” najpóźniej do dnia 19 bm.

—** Akademia uroczysta 150 rocznicy śmierci St. Konarskiego i założenia Komisji Edukacyjnej, urządzona staraniem Tow. Naucz. Szkół Średn. i Wyższ. w Grudziądzu w dniu ubiegłym wydała b. dobrze. Wszyscy prawie wykonawcy programu wyszli obronną ręką a chór seminarjum naucz. dał kilka chwil rzeczywistego zadowolenia estetycznego. O samej postaci Konarskiego i jego dzieła mówił naprzód p. dyr. Augustyński, rzucając kilka myśli w słowie wstępem, które w dłuższym referacie rozwinął p. prof. Piwowarczyk. Również uczuciwy oddźwięk wywołały deklamacje znanego artysty miejskiego p. Stryckiego. Całości milej a jednak o b. poważnym nastroju dopełniły popisy orkiestry 18 p. ul.

—** Z kroniki żałobnej. Członkiniom Tow. Czytelni dla kobiet podaje do wiadomości, że pogrzeb długoletniej członkini Towarzystwa śp. Salomei Stareckiej odbędzie się w poniedziałek dnia 15 bm. o godz. 3 popoł.

Zbiórka ze sztandarem o godz. 2.45 przed domem żałoby Staszycy 7.

—** Tow. Czeladzi katolickiej, jak już donosiliśmy, obchodzi w dniu 14 bm. w niedzielę uroczystość swego 25-letniego istnienia.

Na rzecz odbudowy Teatru miejskiego.

Na rzecz odbudowy

Na listę Klubu Obywatelskiego (p. Gańcza) złożyli w dalszym ciągu

W. Polley 1 000 000 mk. W. Lutobarski 500 000. Apteka pod Orłem 1 000 000, Wł. Samoliński H. rata 1 000 000, St. Wawrzyniak 500 000. Gotówka złożona w miejskiej Kasie Oszczędności.

Składki na odbudowę teatru.

Na odbudowę teatru miejskiego w Grudziądzu złożył ks. St. Jaranowski 853 386 mk., p. dyr. Lange od bezimienego ofiarodawcy 2 000 000 mk. i 1 dolara.

Ofiary.

Na ręce Tow. św. Winc. a Paulo z Chelm. Przed. złożono:

Hurtownia Sp. Spożywców 100 p. cykorii, p. Kowalski A. hurtownia zboża 1 ctr grochu, p. Moddelsee Alfred 1½ ctr. kaszy, Sikorski i Bieliński hurt. tow. włókn. 18 mtr. materiału na suknie i 9 mtr. materiału na ubrania, „Heim-

chen” 50 p. proszku mydlanego. Poznański Bank Ziemiań 1¼ ctr. grochu.

Na cele Zw. Obrony Kr. Zach. p. Dr. Władysław Moliński posiadziel maj. Cisewia pow. chojnicki 1 000 000 mkp.

Na Kuchnię Ludową złożyło grono nauczycielskie gimn. żeńskiego ogólna suma 2 800 000 mkp. Szczegółowa lista przejrzyć można w ratuszu.

Z Pomorza.

—** CHELMŹA. (Z pobytu ks. biskupa Klundera). W ub. sobotę przybył do Chełmży ks. biskup Klunder. Na wspaniale udekorowanym dworcu przyjęty został przez Magistrat oraz inne korporacje. Otoczony banderą komna, zajął przed ratusz, gdzie po powitaniu przez p. burmistrza, ubrał się w szaty pontyfikalne i w procesji przy śpiewie „Kto się w opiekę” i dźwiękach miejscowej kapeli udano się do kościoła farnego. W niedzielę i poniedziałek przyjęto mniej więcej 6 000 wernych sakrament bierzmowania. We wtorek udał się ks. Biskup do Nałwy.

(Fatalny strzał). Na polach Dorneny w Kończewicach w pobliżu Chełmży 21-letni młodzik nazwiskiem Nowakowski strzelił na postrach do grupki ubogich kobiet, które zbierały z pola pozostałe ziemniaki. Jeden z tych strażaków ugodził w serce niejaką Masłowska Helenę z Chełmży kładąc ją na miejscu trupem.

Nieszczęśliwa kobieta, której mąż znajduje się jako robotnik we Francji, osierociła 4 małoletnie dzieci (najmłodsze liczy dopiero 3 miesiące). Niefortunnego strzelca aresztowano i odstawiono do komisarjatu w Chełmży.

—** TORUŃ. (Ruch statków na Wiśle). W ub. niedzielę zanotowano holownik „Czartoryski” z jedną berlinką przyholowaną z Włocławka, holownik „Staszyc” przybyły z jedną berlinką z Gdańska oraz dwie berlinki załadowane drzewem, przybyłe z górnej Wisły. W ub. poniedziałek holownik „Odra”, przybyły z dolnej Wisły w celu ładowania węgla i jeden holownik Dyrekcji Rzek Żeglownych z kilkoma promami z Włocławka.

Holownik „Staszyc” odpłynął do Włocławka. W kierunku do Grudziądza tak samo holowniki „Zamoyski” i „Czartoryski” — ostatni z trzema berlinkami.

Parowiec „Wiktorja” odholował do portu zimowego dwie barki, należące do niem. T-wa Wioślarskiego. W ub. wtorek przybył z Gdańska holownik „Rozczerwa” z dwoma promami.

Łącząc w Toruniu od kilku dni 12 tratw odpłynęły dalej w kierunku Grudziądza.

(Z kroniki wypadków.) Przed kilku dniami wydarzył się nieszczęśliwy wypadek w pewnym domu w śródmieściu. Podczas czyszczenia lustra dość znacznych rozmiarów ostatnie wyleciało z ram i zraniło zatrudnioną przy tej pracy kobietę bardzo niebezpiecznie.

Najciekawszym jest, że lustro przytem nie uszkodziło się najmiej.

Pod wóz tramwajowy wpadła niejaką p. Kwiatkowska. Na szczęście nie dostała się pod koła, mimo to obrażenie wewnętrzne musiało być znaczne, gdyż nie mogła o własnych siłach pójść do lekarza. Zawezwane pogotowie umieściło ją w szpitalu miejskim.

—** CHOJNICE. (Nieszczęśliwy wypadek). Przed kilku dniami przed młynem Klotza spłoszył się koń zaprzężony do wozu. Wóz się w końcu przewrócił, woźnica wyleciał na bruk i poranił się niebezpiecznie.

Z całej Polski.

—** POZNAŃ. (Walizki z milionami giną). Walizka z pieniędzmi zginęła — a najprawdopodobniej została skradziona — pewnemu podróżnemu, który przyjechał z Krakowa. Brak słwej drogocennej walizki podróżny zauważył dopiero w Poznaniu. Nikt z współpodróżnych nie widział walizki, gdyż prawie wszyscy spali podczas jazdy. Walizka zawierała 52 miliony marek gotówki.

—** LUBLIN. (Straty z powodu ulewy). W nocy z soboty na niedzielę szalała nad Lublinem gwałtowna ulewa. Rano wezwano straż ogniową do ratowania gmachu pocztowego, który od chwili częściowego pożaru nie został jeszcze pokryty dachem. Woda przeciekła nie tylko na drugie i pierwsze piętro, ale nawet na parter, zalewając skarbiec, kasę i wszystkie urządzenia. Straty obliczają na miliony. Cały gmach poczty jest kompletnie zniszczony, sufity grożą zawaleniem się.

—** ŻÓŁKIEW. (Śmierć w płomieniach). We wsi Dwarze pow. Żółkiew wybuchł 1 bm. groźny pożar w zagrodzie Hnata Biłeckiego. Pożar zniszczył dom mieszkalny, stodołę oraz zabudowania gosp. sąsiadów, przynosząc szkodę 308 milj. marek. W płomieniach zamkniętego domu znalazło śmierć troje nieletnich dzieci Biłeckiego, które podobno spowodowały pożar.

—** PRUSZKOWO. (Największe warsztaty wagonowe w Polsce.) W Pruszkowie buduje się obecnie największe w Polsce warsztaty wagonowe. Długość zabudowań wynosi przeszło kilometr. Na gruncie tym buduje się obecnie 2 olbrzymie wagoniarnie, osobową i towarową. Każda z nich pokryje dachem 4 morgi ziemi. Roboty prowadzi dyrekcja budowy kolei państwowych. Wykończenie gmachów wraz z urządzeniem maszyn nastąpi w drugiej połowie przyszłego roku.

—** WARSZAWA. (Otwarcie wystawy polskiej prasy wojskowej.) W niedzielę wobec ministra wojny i władz wojskowych oraz zaproszonych gości z pośród senatu, sejmu i prasy odbyło się otwarcie wystawy wojskowej prasy polskiej na Zamku w sali Koalicyjnej kasyna oficerskiego.

Wystawa, jako ciekawy i mało znany przyczynek do kultury naszej myśli wojskowej, obudziła powszechne zainteresowanie.

(Tragiczna śmierć.) Onegdaj zmarła w szpitalu w Warszawie Władysława Ostrowska, ofiara dramatu rodzinnego, który się rozegrał przed kilku dniami przy ulicy Marszałkowskiej. Umarła przelała ze sobą do grobu tajemnicę swego dramatu. Najleży zaznaczyć, że Ostrowska zapisała w całości swój majątek na rzecz dzieci.

(Odział gości fińskich z Warszawy). Przebywająca w Polsce delegacja policji fińskiej wydała onegdaj obiad pożegnalny dla przedstawicieli naszej policji. Wieczorem tegoż dnia goście fińscy opuścili Warszawę, żegnani oficjalnie przez przedstawicieli policji państwowej na dworcu kolejowym.

—** RADOMSK. (Smutny wypadek na weselu.) W zeszłym tygodniu obchodzono tu wesele chłopskie z okolicy. Jak to bywa, każda furmanka z weselnymi gośćmi chciała być pierwsza. Peddżono się zatem na zabój, aż nareszcie następstwem karkołomnej jazdy było to, że jeden wóz uderzył o drugi z taką siłą, że goście powypadali na bruk. Brzemiennej kobiecie koła przeszły przez twarz i ciało i prawdopodobnie zmarła. Narzeczony zgubił pierścionki, co poczyniła za zły znak.

—** KRAKÓW. (Aresztowanie waluciarzy). Rozpoczęły się tu znowu aresztowania waluciarzy, którzy sztuczkami swymi pomagają pchać markę w otcłań. W Krakowie wykryto nawet tajny bank. Na Kaźmierzu wykryto szajkę, która posiadała wielkie ilości obcych walut, dolarów, szterlingów i t. d.

—** LWÓW. (Otwarcie zbiorów bibl. Ossolineum.) Po kilkumiesięcznym porządkowaniu otwarto w południe zbiory biblioteczne w zakładzie im. Ossolińskich. W uroczystości otwarcia wzięło udział liczne grono osób ze świata naukowego.

Cedula urzędowa giełdy pieniężnej w Poznaniu.

Poznań, dnia 12 października 1923 r.

Akcje bankowe:

Bank Kwilecki, Potocki i Ska I—VIII em.	—
Bank Przemysłowców I em.	40000
Bank Zw. Spółek Zarob. I—Xem.	—
Pozn. Bank Ziemiań I—V em.	8250—8000

Akcje przemysłowe:

Barcikowski R. I—VI em.	22000
Brzeski — Auto I—III em.	—
Cegielski H. I—IX em.	23000—25000
Centrala Skór I—V em. ex kup.	55000—52000
Fabr. Mebli i Obróbka Drzewa Swarzędz I—II em.	—
Hartwig C. I—VI em.	9000—10000
Hurtownia Drogerijna I—III em.	4500—4800
Herzfeld i Victorius I—II em.	117000—125000
Iskra I—III em.	—
Lubań, fabr. przetworów ziemn. I—IV em.	1225000—1325000
Dr. Roman May I—IV em.	80000—825000
Młynotwórnia I—V em.	65000—60000
Papiernia Bydgoszcz I—IV em.	—
Płotno I—II em.	50000—55000
Pnumatyk I—III em.	7000
Pozn. Spółka Drzewna I—VI em.	50000
„Unja” (dawniej Ventzki) I—III em.	170000—160000
Wista, Bydgoszcz I—II em.	300000
Wytwórnia Chemiczna I—IV em.	11000
Zjedn. Browary Grodziskie I—III em.	50000—475000

Tendencja: niejednolita

Giełda warszawska

z dnia 12 października 1923.

Akcje (w tysiącach marek polskich)

Bank Dyskontowy	1800
Bank dla Handlu i Przemysłu	420
Bank Przem. Lwowski	120—135
Bank Zjedn. Ziem. Pol.	300—350—330
Wileński Pryw.	—
Bank Handlowy	800
Bank Kredyt. w Warszawie	155
Bank Zachodni	110—1200
Pozn. Bank Zw. Sp. Zarob.	550—520—550
Kijewski	520—600
Wildt	130—175—160
Częstocice	12500—13000—12000
Michałów	420—475—430
Tow. Fabr. Cukr.	27.0—3200—30.0

(drobne)

Kop. Węgla (50 szt.)	—
(drobne)	2250—2050—2200
Firley	240—270
Łazy	75—72½—75
Drzewny Prz. i Hand.	70—85—70
Cegielski	200—255—225
Lilpop Rau (100 szt.) 185—235—225	drobne 230—240
Modrzejów	2100—2500—2375
Ostrow. Zakł 3250—3500—3800	(V em.)
Starachowice	950—1175—1075
Ursus	520—355—345
Rudzki i S-ka (100) 1050—1300—1250	(50) 1100—1350—1250
(25)	1150—1525—1350

Rohn, Zieliński	300—350—330
Pocisk	190—205
Parowóz	127½—160—157
Zieleniewski	3800—4000
Zyrardów	10000—11500—10500
Borkowski	170—208—205
Jablkowscy	65—56
Polska Nafta	100—115—100
Nobel	400—425—405
Lenartowicz, Ryłski i Ska	35
Słta i Światło	290—220—230
Fryd. Puls	140—120—135
Czersk 550—525—530	3 em. 375—360—375
Fitzner i Gemper	—
Gostawice	480—600—550
Norblin po 100 szt.	430—380
po 50 szt.	440—460—450
drobne	500—530—510

Spirytus	950—775—825
Spieß i Syn	520—500
Zach. T. dla Handlu i Przemysłu	—
Pol. Tow. Elektr.	—
Chodorow (100)	—
Bednawski	—
Kabel (Warsz.)	920
Pol. Przemysł Naftowy	400
Kluczeńska Fabryka Papieru	210
W. Synd. Rohn.	775—780
Tepege	—
Pustelnik	240
Sole Potasowe	—
Chmielów	480—440—470
Konopie	170—150
Przemysł Korkowy	—
Unja	—

Tendencja: zwyżkowa.

Z całego świata.

—** Kradzież na 200 miliardów w Berlinie. Donoszą z Berlina, iż we wschodniej części stolicy Niemiec dokonano nader śmiałego włamania do zakładu jubilerskiego w godzinach południowych. Szkoda wynosi 200 miliardów.

—** Zakazane pismo. Minister obrony krajowej zabronił aż do odwołania wydawania i sprzedaży gazety Rote Fahne, ponieważ dziennik ten nawoływał do przygotowania strajku generalnego oraz wzywał żołnierzy reichswehry do akcji politycznej i do niesubordynacji.

—** 15 000 Niemców pod kluczem. Jak informują z Berlina, w 18 więzieniach w zagłębiu Ruhry i przyczółka mostowego Düsseldorfu znajduje się obecnie 15 000 aresztowanych Niemców. Ponadto wiele tysięcy Niemców osadzono w innych francuskich i belgijskich więzieniach.

—** Bawarczycy uciekają z ojczyzny. Na granicy tyrolskiej drogą górską przechodzą codziennie tłumy wynędzniałych Bawarczyków, uciekających ze swojej ojczyzny z powodu fatalnych stosunków, jakie tam panują. Władze austriackie czynią wszystko, co możliwe, aby wstrzymać ten napływ.

—** Pierwsze śniegi we Francji. W Wogezach spadły już śniegi. W kilku miejscowościach śnieg dochodzi do 30 centymetrów wysokości.

—** Panika w synagodze w Kijowie. Z Kijowa donoszą, że w synagodze z powodu nagłego zgaśnięcia światła wybuchła panika. Około 60 osób miało postradać życie, a 100 odnieść rany.

—** Wymordowanie 60 Francuzów. Na północ od Timbaktu (Sahara) napadli powstańcy na oddział wojska francuskiego, złożony z 60-ciu ludzi i po 7-godzinnej walce wymordował wszystkich.

—** Napad bandycki w No ym Jorku. Bandyci napadli na ulicy na urzędników, transportujących sumę 12 500 dolarów, zabrali te pieniądze i uciekli w samochodzie. W pościgu jednego z bandytów zabito.

—** Wielki cyklon na Sycylii. Koło Girventi na Sycylii zaszła straszliwa katastrofa. Ołbrzymi cyklon zniszczył wiele wsi. Domy poruinowane. Dziesiątki tysięcy ofiar. Szkody wynoszą około 10 milionów lirów.

„Izwestia“ donosi, iż 7-go października odbyła się długa rozmowa pomiędzy Czischerinem a ambasadorem niemieckim hr. Brockdorf Rantzauem.

Komisariat sprawiedliwości opracował projekt typowej konwencji o wydaniu przestępców. Projekt przewiduje możliwość wydawania wszelkich przestępców z wyjątkiem przestępców o charakterze polityczno-rewolucyjnym.

Z Düsseldorfu donoszą, że znane konsorcjum węglowe zawiadomiło władze okupacyjne, iż wznawia zakładowanie węgla znajdującego się na zwalach.

Rada Komisarzy ludowych przystąpiła do rozpatrywania projektów Rykowa o sposobie udzielania koncesyj na przedsiębiorstwa.

Sprawy społeczno-gospodarcze.

Dyskonto w P. K. K. P.

Dowiadujemy się, że Polska Krajowa Pasa Pożyczkowa ograniczyła swoje czynności dyskontowe i redyskontowe.

Wywóz ziemniaków.

Poselstwo holenderskie w Warszawie zawiadomiło ministerium spraw zagranicznych, iż przewóz ziemniaków z Anglii, Niemiec i Polski do Holandii, odbywać się

może jedynie przez stacje graniczne: Imuiden, Rotterdam, Vlissingen, Marlingen, Delfzijl, Nieuwonshaus (Dy rzec), Oldenzaal, Winterswijk, Zevenaar, Groesbeek, Gennep, Vono i Vlodrop (dworzec).

V. Międzynarodowa Konferencja Pracy.

Międzynarodowe biuro pracy przygotowuje obecnie porządek dzienny odbyć się mającej 18 bm. piątej konferencji.

Między innymi badane są sprawy: użytkowania wolnego czasu robotników po dziennej pracy; równomierne traktowanie robotników krajowych i obco krajowców pod względem ubezpieczeń od nieszczęśliwych wypadków; nocna praca w piekarniach; tygodniowo wypoczynek w hutach szklanych i inne.

Konkurs nośności kur.

Hodowcy drobiu, pragnący zgłosić udział swój w konkursie nośności kur, który odbędzie się w Poznaniu od 10-go listopada rb. w Zakładzie hodowli drobiu uniwersytetu Poznańskiego, mogą zwracać się o bliższe informacje do Centralnego Komitetu hodowli drobiu w Polsce — Warszawa, ul. Kopernika 30.

IV. Targi Poznańskie.

Na pierwsze wezwanie Miejskiego Urzędu Targu Poznańskiego w prasie o rozpoczęciu zgłoszeń na IV. Targ, zgłosiła się w przeciągu kilku dni pokaźna liczba zarówno starych jak i nowych wystawców z całej Polski. Podkreślić należy że wśród zgłoszeń otrzymanych w pierwszych dwóch dniach, znajduje się 5 firm włókienniczych.

To nadzwyczaj żywe zainteresowanie świadczy o tem, jak silnie zagruntowana jest idea Targu i jak wielkim zaufaniem cieszy się Targ Poznański.

Siła nabywcza amerykańskiego dolara.

Z porównania siły nabywczej dolara w 1915 r. z cenami, wywołanymi przez wojnę, wynika, że wynosiła ona w maju 1920 r. tylko 40,5 cen. a zatem mniej niż połowę siły nabywczej z przed wojny.

Od tej pory jednak drożyzna w Stanach Zjednoczonych zmniejsza się stopniowo, tak, że w styczniu 1923 r. siła nabywcza dolara doszła na krótki czas nawet do 72,5 proc., ale następnie znów spadła i wynosiła w lutym rb. 61,7; w marcu 60,2; w kwietniu 59,9; w maju 61,3; w czerwcu 63,2; w lipcu 65,2 i w sierpniu 65,2.

Innymi słowy, drożyzna w Stanach Zjednoczonych wzrosła w porównaniu do czasów przedwojennych, bez mała o 35 proc.

Odroczenie wystawy w Tarnobrzegu.

Zapowiedziana na 28 bm. wystawa rolniczo-handlowa w Tarnobrzegu została odroczone do wiosny r. 1924. Na to postanowienie wpłynęła obecna finansowo-gospodarcza sytuacja państwa.

Przemysł polski na Targach w Hadze.

Kiosk polski udzielił wiele wyjaśnień kupcom honorarzem konsulatu polskiego przy udziale Banku w Utrechtie, przedstawiał się również dobrze jak wszystkie inne cudzoziemskie kioski oficjalne, których oprócz polskich było 5, mianowicie Francji, Belgii, Norwegii, Danii i Islandii i Meksyku.

Kiosk polski udzielił wiele wyjaśnień kupcom holenderskim, którzy zwracali się z konkretnymi propozycjami. Interesowano się zwłaszcza polskimi wytworami tekstylnymi, chemikaliami, wyrobami meblarskimi, stalowymi, szpagatem, oraz innymi produktami wytwórczości polskiej, których potrzebują holenderskie kolonie, gdzie możliwości dla polskiego eksportu są ogromne.

Ustalenie czynszów mieszkaniowych.

Właściciele domów przysłali lokatorom zawiadomienie, że w myśl porozumienia się w tej mierze ze Związkiem właścicieli realności, żądają w bieżącym miesiącu 15 proc. czynszu z r. 1914, płatnego w złotych polskich. W okólniku Związku zaznaczone jest, że

czynsz ten nie wchodzi inne opłaty, jak za światło wodociąg itd.

Polska a międzynarodowy komitet morski.

Międzynarodowy komitet morski w Antwerpii założony został z inicjatywy Belgii. Celem jego jest ujednostajnienie ustawodawstwa morskiego i przygotowanie międzynarodowych konwencji dotyczących prawa morskiego. Do konwencji tych przystąpiła większość państw morskich. Prawdopodobnie przystąpi również Polska.

Projekty rozporządzeń rolnych.

W związku z wydaniem nowej ustawy o kompetencjach ministra reform rolnych, która zniósła uprzednie istniejące w tej dziedzinie ustawy i rozporządzenia, opracowywane są w pospiesznym tempie nowe rozporządzenia wykonawcze tej ustawy.

Połączenie banków państwowych.

Sekretarzem mającego wkrótce nastąpić zrzeszenia wszystkich Banków Państwowych ma być mianowany dr. Leon Halber, wice-dyrektor Banku Budowlanego.

Dzierżawy dla inwalidów.

Dyrekcja kolei państwowych w Poznaniu ogłosiła przetarg publiczny na restauracji dworcowej w Chdozisz. Pierwszeństwo mają inwalidzi. Termin składania ofert w Poznaniu do dnia 15 bm.

Likwidacja zatargu metalowców.

Wybuchły na tle żądań robotniczych w lubelskim przemyśle metalowym zatarg, został w dniu wczorajszym zlikwidowany. Przemysłowcy za pośrednictwem okręgowego inspektora pracy zgodzili się na żądania robotników, wypłacania płac dwukrotnie w miesiącu, przy czym płaca za pierwszą połowę października została odpowiednio podniesiona. Na przyszłość regulacja zarobków odbywać się będzie podług mnożnika obliczonego przez Urząd Statystyczny.

Pomyślna sytuacja w Rumunii.

Senator Berenger w wywiadzie z przedstawicielem dziennika „Imineata“ dzieląc się wrażeniami swymi z pobytu w Jugostawii i Rumunii podkreślił pomyślny stan życia gospodarczego w tych dwu państwach i świadczył, że w raporcie swoim do senatu francuskiego wypowiedział się stanowczo za udzieleniem Rumunii pożyczki w wysokości 100 milionów fr. na dokonanie zakupów przez rząd rumuński na potrzeby państwowe.

Ustawa o izbach morskich.

Min. Kucharski przedłożył sejmowi projekt ustawy izbach morskich, według której przy sądzie powiatowym w Wejherowie i urzędzie marynarki handlowej w Gdańsku będą ustawione izby morskie celem przeprowadzenia dochodzeń w sprawie wypadków morskich, którym ulegają okręty.

Kredyt dla banków.

W najbliższym czasie projektowane są ograniczenia przy udzielaniu przez skarb państwa kredytów wszystkim instytucjom bankowym. Wskutek tego oczekiwane jest rzucenie przez banki na rynek pieniężny dewiz, a w dalszym ciągu ich spadek. Podobno zarządzenie to zostało podjęte w porozumieniu z p. Youngiem.

W sprawie marynarki handlowej.

Na dzisiejszym posiedzeniu połączonych komisji senackich: zagranicznej, wojskowej i morskiej, przedstawił Min. Przemysłu i Handlu referat, dający obraz tego, co dotychczas zrobiono w dziedzinie marynarki handlowej oraz przedstawił plan dalszych działań. Nad referatem wywiązała się dłuższa dyskusja, w której zabierali głos przedstawiciele wszystkich grupowań. Między innymi sen. Hempel zaproponował opodatkowanie przemysłu eksportowego węgla, cementu oraz cukru na rzecz budowy marynarki handlowej. Propozycja ta spotkała się z uznaniem wszystkich.

Drukarnia Pomorska Tow. Akc. Grudziądz.

Redaktor odpowiedzialny L. Sobociński.

Baczność!

Kompletna wyprzedaż

Baczność!

wszelkich zapasów bez względu na cenę rynkową z powodu likwidacji przedsiębiorstwa

Materiały ubraniowe, spodniowe, płaszczowe, kostjumowe, bielizniane i t. d.

SIKORSKI & BIELIŃSKI

3-go Maja 7

Grudziądz

3-go Maja 7

6947 Cudze chwalicie — swego nie znacie,

Elixir

balsamowy do odkazania jamy ustnej

ROWA Tczew Chem. Fabr.

sami nie wiecie — co posiadacie!!

Kompletne urządzenie suszarni płatków ziemniaczanych, bnraków, warzyw i t. p.

z wszelkimi maszynami i aparatami, znajdującymi się w stanie dobrym, zdatnym do natychmiastowego użytku oraz kompletne urządzenie maszynowe parowe; cegielni, fabryki dachówek i sączków

sprzeda za cenę przystępną Księgarnia św. Wojciecha, Poznań Aleje Marcinkowskiego 23. [6790

Szmaty

czyste do czyszczenia maszyn kupuje w mniejszych i większych ilościach

Drukarnia Pomorska.

Kabaret Bonboniera

Toruńska 18. — — — Telefon 112.

Humor! *** Satyra! *** Spiew! Świetny Program Październikowy

wykonany przez pierwszorzędných artystów jeszcze tylko kilka dni Od 16 października zupełnie nowy program Koncertuje ogólnie znana i lubiana orkiestra pod batutą kapelmistrza p. Hass'a. Początek o godz. 8³⁰ wiecz.

Hurtownia Towarowa St. Strzyżowski i S-ka. TORUŃ, ul. Żeglarska 3. Tel. 914. Domy i magazyny własne. Kupujemy jako i ofiaruj. cukier, śledzie, mydło, zapalki, ryż i t. d. [6569

